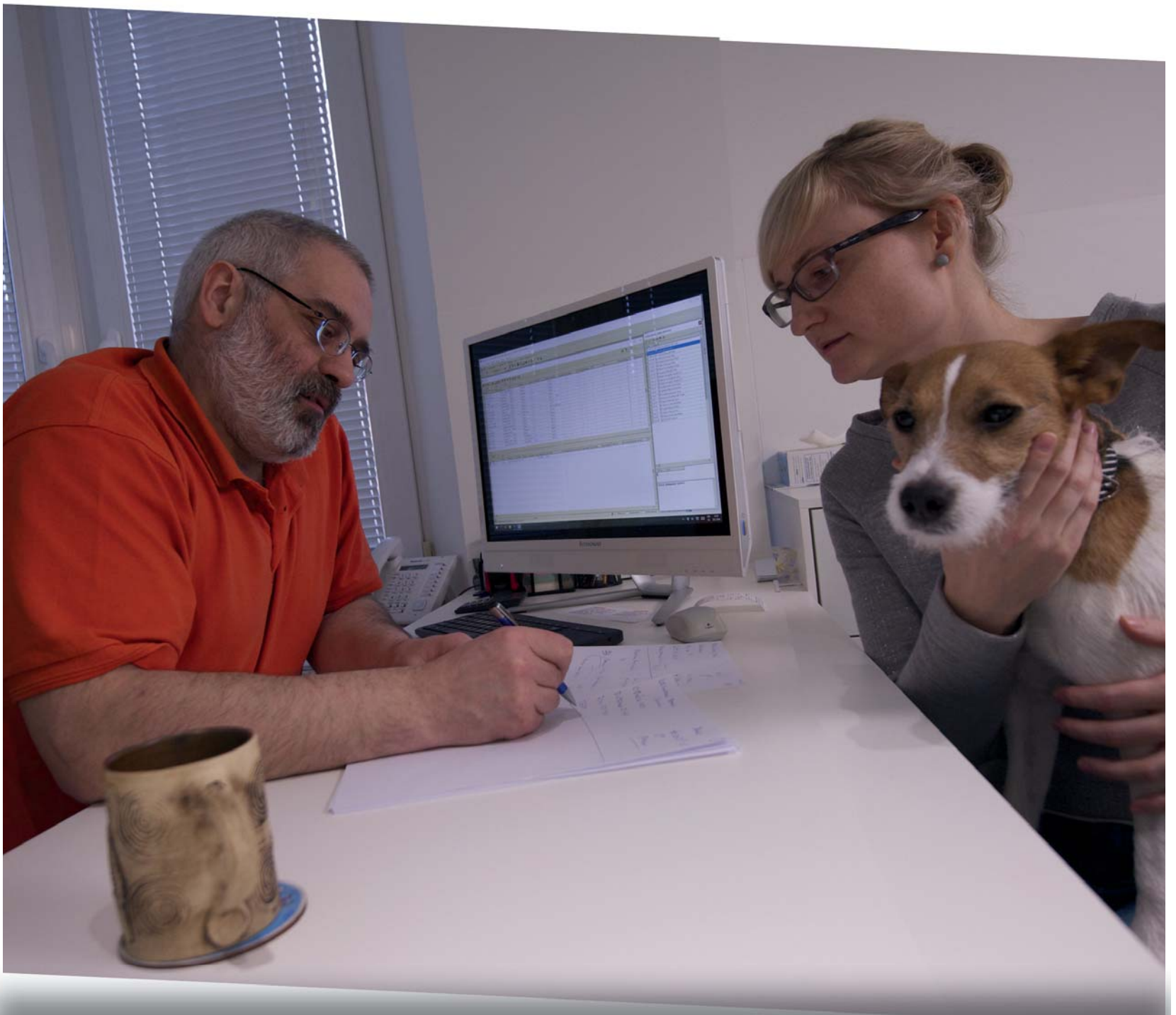

veterinární klinika

ČASOPIS PRO KLINICKOU PRAXI ZVÍŘAT ZÁJMOVÝCH CHOVŮ

Téma měsíce: Nekonvenční léčba zájmových zvířat

Homeopatie – kazuistika kutánní lupus erythematosus

Homeopatie v každodenní veterinární praxi

Veterinární ortodontie – řešení ortodontických vad

2 2016
ročník 13

cena 60 Kč/2,40 €

PP
PROFI PRESS...

Vážené a milé kolegyně a kolegové,

Po čase se opět Veterinární klinika věnuje nekonvenční (regulační) medicíně. Většina příspěvků je z oblasti homeopatické terapie. Jedním ze třech základních zákonů homeopatické léčby je princip individualizace, individuální přístup k pacientovi. Tento princip se odráží jak při hledání co nevhodnějšího léku (similimum) tak i v léčebném postupu jednotlivých homeopatů, jak můžete vidět v publikovaných kazuistikách.

Léčení je umění a věda, je potřeba pracovat v harmonii mezi intuitivním a rozumovým poznáváním. Pouze racionální mechanistický pohled nás vede ke ztvrdnutí, k odstupu od pacienta, převedení jej na pouhý souhrn symptomů a laboratorních výsledků.

Slovy Petera Selga, ředitele Institutu pro základní výzkum v oblasti antroposofické medicíny: „Léčení je umění vnímání druhé bytosti. Pouze když pracujeme jako lékaři otevřeně, upřímně, s láskou a odvahou, tak vznikne opravdový léčebný vztah. Je potřeba dokázat se spojit s každým případem nemoci, s každým pacientem. Je to v podstatě napojení se na úkol, spojení se s úkolem, který přichází v podobě nemoci druhé bytosti. Vše můžeme proměnit v terapeutický nástroj, to je ale možné, jen když jsme plně spojeni s pacientem a jeho situací, stavem. Zde není možné mít dopředu připravené představy a postupy, je nutné být vnitřně prázdný v tuto chvíli setkání, mít prázdné a čisté vědomí – jen tak se plně můžeme setkat s nemocí pacienta. Je potřeba přistupovat k pacientovi bez předsudků.“

Přeji nám všem s radostí naplňovat naše poslání, vracet nemocným zdraví.

Michal Jiříčka

Veterinární klinika

časopis pro klinickou praxi zvířat zájmových chovů
2/2016, ročník 13

Adresa redakce a inzerce:
Mášova 2, 602 00 Brno
e-mail: veterinarstvi@vetweb.cz

Šéfredaktor:
MVDr. Karel Kovařík
tel.: 541 218 705
724 268 786
e-mail: karel.kovarik@vetweb.cz

Redaktorka:
MVDr. Irena Sekaninová
tel.: 541 218 702
724 268 766
e-mail: irena.sekaninova@vetweb.cz

Redaktor:
MVDr. Karel Veselý
tel.: 541 218 705
724 249 926
e-mail: karel.vesely@vetweb.cz

Manažerka inzerce:
MVDr. Eva Lokajová
tel./fax: 541 213 551, 602 118 883
e-mail: eva.lokajova@vetweb.cz

Grafika:
Ilona Frčková
Jana Masaryka 2559/56b, 120 00 Praha 2
tel.: 277 001 638
Scan foto: Jiří Kadlec
Vedoucí grafik: Jiří Hudec

Jazyková korektura:
Věra Dvorská
Věra Melicharová
Hana Gruntorádová

Redakční rada:
Prof. MVDr. Miroslav Svoboda, CSc.
Prof. MVDr. Jaroslav Doubek, CSc.
Prof. MVDr. Zdeněk Knotek, CSc.
MVDr. Jaroslav Kučera, CSc.
Prof. MVDr. Alois Nečas, CSc.
MVDr. Jiří Jahoda
MVDr. Jan Hnízdo
Doc. MVDr. Michal Vlašín, Ph.D.
MVDr. Martin Grym
MVDr. Aleš Tomek
MVDr. Zbyněk Lonský

Předplatné, distribuce a fakturace pro ČR i SR:
Odbyt – předplatné
tel.: 277 001 600
e-mail: odbyt@profipress.cz
sleva pro studenty 50 %

Modrá linka: 844 111 999

**Zelená linka pro SR zdarma
800 042 206 (bez předvolby)**

Cena jednotlivého výtisku: 60 Kč/2,40 €
Cena za předplatné: 360 Kč/14,40 €

Tiskne:
Tiskárna H.R.G. spol. s r. o.

Vydavatel:
Profi Press s. r. o.
Jana Masaryka 2559/56b, 120 00 Praha 2

MK ČR E 15097
ISSN 1214-6080

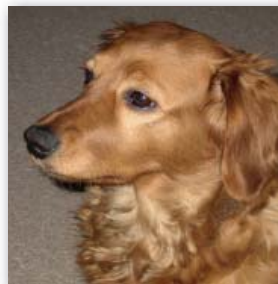
Všechny odborné příspěvky jsou recenzovány.
Vydavatel nese odpovědnost za údaje a názory
autorů jednotlivých příspěvků a inzerce.

© 2016 Profi Press s. r. o. Žádná část tohoto
časopisu nesmí být kopírována a rozmnožována
za účelem dalšího rozšiřování bez písemného
souhlasu vlastníka autorských práv.

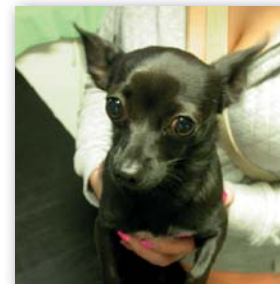
42

45

56

OBSAH

SLOVO ÚVODEM	
Jiříčka M.	37
HOMEOPATIE – MOŽNOSTI VYUŽITÍ VE VETERINÁRNÍ MEDICÍNĚ	
Jiříčka M.	39
HOMEOPATIE – KAZUISTIKA KUTÁNNÍ LUPUS ERYTHEMATOSUS	
Jiříčka M.	42
SYNERGICKÉ PŮSOBENÍ HOMEOPATIE A DALŠÍCH PŘÍRODNÍCH METOD V TERAPII ZVÍŘAT	
Jelínková D.	45
HOMEOPATICKÁ PRAXE	
Londinová Žaludová M.	48
HOMEOPATIE, VĚDA I UMĚNÍ	
Maňhal J.	52
HOMEOPATIE V KAŽDODENNÍ VETERINÁRNÍ PRAXI	
Zábojník J.	56
VYUŽITÍ POTENCOVANÉHO MEDU PŘI HOJENÍ RAN	
Bezděková P., ¹ Klíma Z.	60
VETERINÁRNÍ ORTODONCIE – ŘEŠENÍ ORTODONTICKÝCH VAD V PRAXI Z POHLEDU ZUBNÍHO TECHNIKA	
Moj P.	65

CONTENTS

INTRODUCTION WORD	
Jiříčka M.	37
HOMEOPATHY – THE POSSIBILITIES OF USE IN VETERINARY MEDICINE	
Jiříčka M.	39
HOMEOPATHY – A CASE REPORT OF CUTANEOUS LUPUS ERYTHEMATOSUS.	
Jiříčka M.	42
SYNERGIC FUNCTIONING OF HOMEOPATHY AND OTHER NATURE METHODS IN ANIMAL THERAPY.	
Jelínková D.	45
HOMEOPATHIC PRACTICE	
Londinová Žaludová M.	48
HOMEOPATHY SCIENCE AND ART	
Maňhal J.	52
VETERINARY HOMEOPATHY IN DAILY PRACTICE	
Zábojník J.	56
USE OF HIGH ANTIMICROBIAL POTENCY OF HONEY IN WOUND HEALING.	
Bezděková P., Klíma Z.	60
VETERINARY ORTHODONTICS – SOLUTION FOR ORTHODONTIC IMPEDIMENTS IN PRACTICE FROM THE PERSPECTIVE OF A DENTAL TECHNICIAN	
Moj P.	65

MVDr. Michal Jiříčka,
veterinární lékař,
specialista

Homeopatie – možnosti využití ve veterinární medicíně

M. JIŘIČKA

AA-VET, VETERINÁRNÍ NEMOCNICE, PRAHA 10

ANIMAL CLINIC, VETERINÁRNÍ KLINIKA, PRAHA 6

VETCENTRUM, VETERINÁRNÍ NEMOCNICE STODŮLKY, PRAHA 5

VETERINÁRNÍ KLINIKA MVDR. LAPÁČEK, ČESKÉ BUDĚJOVICE

SOUHRN

Jiříčka M. **Homeopatie – možnosti využití ve veterinární medicíně.** Veterinární klinika 2016;13:39-41
Různé metody nekonvenční medicíny se snaží svými specifickými postupy o harmonizaci vnitřních sil organismu nemocného, tj. odstranit disharmonii na různých úrovních bytosti. Projevy této disharmonie nazýváme nemoc.

SUMMARY

Jiříčka M. **Homeopathy – the possibilities of use in veterinary medicine.** Veterinární klinika 2016;13:39-41

Various methods of unconventional medicine try with their specific procedures to harmonize internal forces in the body of the patient, ie. to remove the disharmony at different levels of human being. Manifestations of this disharmony we call disease.

Úvod

Nekonvenční medicína (konvenční, konvence = ustálený, navyklý způsob jednání, zvyklost; v evropské a severoamerické civilizaci je konvenční medicínou tzv. moderní medicína, akademická medicína, Evidence Based Medicine) nebo syn. Regulační medicína (regulace = usměřování, řízení, ovlivnění souhrnu vnitřních mechanismů organismu, umožňujících přizpůsobit se změněným podmínkám a zachovávat tak vlastnosti a funkce pro existenci života) zahrnuje širokou škálu specifických léčebných postupů.

V oblasti veterinární medicíny jsou pravděpodobně nejvíce využívané následující: antroposofické veterinární lékařství, aromaterapie, Bachova květová terapie, čínská medicína (hlavně akupunktura), homeopatie.

Všechny tyto léčebné směry ovlivňují určitým impulzem vnitřní síly organismu (medicínsky je přibližně můžeme nazvat homeostatické síly), a tak se snaží navodit stav zdraví, tj. léčit nemoc.

V homeopatii je tímto impulzem homeopatický lék, specificky upravená substance z přírody.

Nekonvenční pohledy na nemoc

Nemoc jako nedostatek síly, energie pro udržení vnitřní rovnováhy

Disease jako nedostatek „easy“ – pohodlí, lehkosti, svobody, uvolněnosti

Disharmonie na více úrovních bytosti

Salutogeneze (salus = zdraví, lat., genesis = vznik, řec.) nemoc a zdraví nejsou protiklady, ale kontinuum

Na rozdíl od patogenetického pohledu nepovažuje salutogenetický pohled zdraví za pouhou nepřítomnost nemoci. Zdraví a nemoc vnímá jako kontinuum: každá živá bytost má v sobě ne zcela zdravé komponenty či dispozice a zároveň má zdroje, potenciál, jak se s nemocí a s patogeneticky působícími faktory v životě vypořádat.

Při léčení potřebujeme oba dva pohledy: patogenetický i salutogenetický. Lékař, který nepočítá s „vnitřním lékařem“ v každém nemocném, nejen že brzy narazí i při nejdokonalejší technice na hranice možností současné medicíny, nýbrž se vzdává řady užitečných terapeutických nástrojů. V ideálním případě by mohl/měl být salutogenetický pohled již součástí diagnózy: vyšetření pacienta by nevedlo jen k určení nosologické jednotky, nýbrž i ke stanovení „potenciálu“ organismu resp., osobnosti, který umožňuje se s onemocněním vypořádat. Jinými slovy: salutogenetický pohled vede k integraci osobnosti nemocného do diagnostiky i terapie. Ve svých důsledcích vede k ideálu lékaře, který nezná jen nemoci a výsledky vyšetření svých pacientů, nýbrž i jejich osobnost a počítá s ní jako s možným aktivním terapeutickým nástrojem.

Terapeutický prostor pro regulační medicínu – homeopatii

Zjednodušeně si podle závažnosti nemoci popíšeme dvě krajní situace. Na jednom pólu je mírná nemoc, mírné rozladění organismu, které je možné řešit pomocí samoozdravných sil organismu, pouze pomocí „vnitřního lékaře“. Podmínkou je, že mu musíme poskytnout prostor, tj. pacient zůstane v klidu, v teple, v bezpečí domova, má přístup k tekutinám a potravě. Jako lékaři tak naplníme úsloví „lékař léčí a příroda uzdravuje“.

Na druhém pólu je stav ohrožující integritu organismu až život sám, silné a rozsáhlé destruktivní a degenerativní onemocnění. Zde je potřeba zasáhnout rychle, silově. Rozvrácený vysílený organismus pacienta není schopen reagovat (nebo reaguje minimálně – paliace) na jemné impulzy regulační medicíny přicházející zvenčí (např. homeopatický lék).

Mezi těmito póly se nachází tzv. terapeutický prostor pro regulační medicínu a současně tak logicky vyplývá i její pozice v (veterinární) medicíně. Je vhodné ji předřadit před konvenční léčebné postupy a akademickou silovou medicínu si nechat v „záloze“ na vážnější stavy.

Pokud lehčí stavy rozladění nejprve léčíme např. homeopatickým lékem, tak dochází nejen k vyléčení, ale při podání správného léku (similima) k posílení pacienta, k preventivnímu působení na jeho organismus. Majitel současně má takto vhodně zvolené homeopatikum k dispozici a může ho použít ve chvílích zvýšené zátěže (fyzické i psychické).

Dalším důvodem, proč předřadit postupy regulační medicíny před konvenční, je stoupající rezistence chemických léků (např. antibiotik a antiparazitik).

Musíme si ovšem uvědomit, že hranice tohoto terapeutického prostoru nejsou pevně dané, utváří je v každém jednotlivém případě léčby znalosti a erudice daného lékaře, zaměření a zkušenost klienta (majitele zvířete) a v neposlední řadě má velký vliv léčebná tradice dané země. Odlišný přístup např. k homeopatii (větší terapeutický prostor) je oproti České republice ve Velké Británii, Německu a Rakousku. V těchto zemích jsou i silné odborné veterinární společnosti jak v oblasti homeopatie, tak i čínské medicíny.

Klinická homeopatie

(částečná synonyma symptomatická homeopatie, organotropní homeopatie, homotoxikologie, fyziologická regulační medicína)

Je to nejjednodušší způsob využití principu podobnosti při léčbě. Terapeutická práce je více zaměřena na diagnózu, patologický projev nebo orgánový systém než na individualitu pacienta. Ve výuce a v praxi převažuje používání „homeopatických kuchařek“ nazývaných homeopatická terapeutika. Ke každé diagnóze (patologickému projevu, orgánovému systému) je přiřazena skupina homeopatických léků, z nichž si pak lékař vybírá nejvhodnější, nejpodobnější projevu nemoci u pacienta. Je to způsob práce vhodný do běžné ordinace, do běžné

veterinární praxe, umožňuje relativně rychlý výběr homeopatického léku.

Součástí klinické homeopatie je používání tzv. polykompozit (směs více homeopatik) opět zaměřených na určitou diagnózu (patologický projev, orgánový systém). Všechny léky v polykompozitu mají ve svém homeopatickém obraze indikaci k danému problému. Tato tzv. homeopatická polyfarmacie může být individualizovaná (sám lékař zvolí a podá směs homeopatických léků) nebo neindividualizovaná, tj. polykompozitum je připraveno firmou včetně doporučení, jakou oblast či nemoc ovlivňuje. Pokud jsou směsi homeopatických léků předepisovány takto rutinně, fungují ve většině případů pouze paliativně nebo minimálně, kurativně málokdy. Individualizovaná polyfarmacie více naplňuje princip podobnosti a jednoznačně se s ní dosahuje lepších kurativních výsledků. Prostě, čím více je předepsání tvořeno na míru pacientovi, tím lepších výsledků lze dosáhnout.

Přehled polykompozit využitelných nebo přímo určených pro veterinární praxi, se kterými mám osobní zkušenost:

- Logoplex injekce (Ziegler)
- PVB a Vetophyl řada (Boiron)
- Revet RV (dr. Reckeweg)
- Traumeel (Peithner Heel)

Individuální homeopatie

(částečná synonyma klasická, kentiánská, unicistní, konstituční, postklasická)

Při předepsání homeopatického léku se v nejvyšší možné míře bere v úvahu celý pacient; léčba většinou probíhá na všech úrovních – fyzické, emocionální, mentální. Je zde nejvíce naplněna poučka „léčím pacienta, ne nemoc“.

Veterinář homeopat se snaží díky velice podrobné anamnéze (kompletní zdravotní anamnéza, vlastnosti fyzické, konstituce, povahové charakteristiky, postavení v lidské rodině, základní vzorce chování v různých situacích...) pochopit životní a zdravotní situaci zvířete (odběr případu, analýza, repertorizace) a následně přiřadit odpovídající homeopatický lék. Správně vybrané a podané homeopatikum harmonizuje vnitřní stav zvířete, následně stimuluje nespécifickou imunitu, a tak dochází ke změně stavu zvířete ve směru ke zdraví.

Takto zvolený homeopatický lék (similimum) působí, jak již bylo zmíněno výše, léčebně a následně preventivně (není totožné s preventivním podáním), díky harmonizaci organismu na všech úrovních.

Možné způsoby využití homeopatie ve veterinární praxi

- **Akutní předepsání** – jednoduché předepisování založené na klíčových symptomech, na jasně vyjádřených akutních příznacích nemoci. Je náročnější na spolu-

práci a komunikaci s majitelem, vyžaduje to od něj větší nasazení. Osobně v akutních stavech doporučuji podávat dávku zvoleného homeopatika po 10–15 minutách, po pěti–šesti dávkách musí dojít u správně vybraného homeopatika ke změně – je potřeba udělat kontrolu stavu. Pokud nenastane úleva, přehodnocuje se léčba, volí se jiný lék.

- **Chronické stavy** – spíše pro postupy individualizované homeopatie (kurativní efekt), polyfarmacie dosahuje v těchto případech paliativních výsledků, musí se podávat dlouhodobě. Při přerušení podávání polykompozita se stav většinou vrací a často intenzivněji vyjádřený.

- **Fyzická onemocnění** – zaměříme se pouze na fyzickou úroveň pacienta, často se zde využívají tzv. drenážní orgánové techniky předeepsání.

- **Poruchy chování** – spolu s použitím Bachových esencí velice zajímavá oblast pro využití homeopatie, navíc se při podrobné anamnéze dostáváme na vzájemný vztah a komunikaci mezi majitelem a pacientem, přidáváme etologická doporučení.

- **Geriatrický pacient** – většinou paliativní působení, existuje celá homeopatická terapeutika geriatrických pacientů a široká škála homeopatických léků ovlivňujících zdravotní problematiku provázející starší pacienty.

- **Paliativní předeepsání** – používá se pro zmírnění až odstranění obtíží u těžce léčitelných stavů, pokud již nelze ani konvenční léčbou ani homeopatiky ovlivnit vlastní hluboký stav nemoci. Kromě již zmíněných stavů přidávám: pokročilé stavy při nádorovém onemocnění,

při diabetes, při autoimunitních onemocněních, při selhávání ledvin.

- **Doplněk konvenční substituční léčby** – např. stimulace štítné žlázy při hypotyreóze. Souběžně se podávají konvenční léky a homeopaticky upravený výtažek ze štítné žlázy, homeopatický jód, ...

- **Pomocná nebo výhradní terapie při stavech vzdorujících konvenční léčbě** (např. chronická kožní onemocnění, autoimunitní onemocnění, dysbalance na hormonální úrovni, epilepsie). Většinou spíše individuální homeopatie, případně drenážní postupy.

Závěr

Na jakýkoliv zdravotní problém u zvířete se lze podívat očima homeopata (homeopatie) a nabídnout větší či menší pomoc touto cestou. Pokud se pacient, majitel a lékař nacházejí v naznačeném společném terapeutickém prostoru, dochází většinou k výrazným léčebným reakcím.

Literatura:

WATSON, I. Průvodce metodami homeopatické léčby, Alternativa 2001.

Adresa autora:
MVDr. Michal Jiříčka,
Budilov 44,
384 81 Čkyně,
michal.jiricka@seznam.cz

MVDr. Michal Jiříčka,
veterinární lékař,
specialista

Homeopatie – kazuistika kutánní lupus erythematosus

M. JIŘIČKA

AA-VET, VETERINÁRNÍ NEMOCNICE, PRAHA 10

ANIMAL CLINIC, VETERINÁRNÍ KLINIKA, PRAHA 6

VETCENTRUM, VETERINÁRNÍ NEMOCNICE STODŮLKY, PRAHA 5

VETERINÁRNÍ KLINIKA MVDR. LAPÁČEK, ČESKÉ BUDĚJOVICE

SOUHRN

Jiříčka M. **Homeopatie – kazuistika kutánní lupus erythematosus**

Veterinární klinika 2016;13:42-44

Postupy individuální homeopatie lze využít s různými výsledky i v případech autoimunitních onemocnění.

SUMMARY

Jiříčka M. **Homeopathy – a case report of cutaneous lupus erythematosus.**

Veterinární klinika 2016;13:42-44

Procedures of individual homeopathy can be used with various results even in cases of autoimmune diseases.

Úvod

Autoimunitní onemocnění (podle typu) většinou vyžaduje doživotní léčbu – kortikosteroidy, cytostatiky, antibiotiky s imunomodulačními účinky. Individuální homeopatickou léčbu lze využít jako doplňkovou léčbu, ale i jako výhradní léčbu. Proces homeopatické léčby nám umožňuje odpovídat na reakce a měnit se stav pacienta změnou homeopatického léku.

Pacient

Berta, fena, drsnosrstý jezevčík, narozena 25. 2. 2009, v šesti měsících stáří kastrována

Diagnóza

Kutánní lupus erythematosus (CLE), MVDr. Jan Rybníček

Popis případu (anamnéza, homeopatické vstupní vyšetření, odběr případu)

První setkání bylo 9. 2. 2012 již s uzavřenou diagnózou a doporučenou konvenční terapií, která zatím nebyla nasazena. Majitelka se rozhodla nejprve pro homeopatii.

Fena měla strupy v oblasti uší, mordy a na zádech; po celém těle suchá kůže, zvýšené množství kožních šupin. Zarudnutí oblasti břicha.

Problém začal na začátku roku 2011, zimní období stav zhoršuje, letní období zlepšuje. Už když si ji majitelka brala od chovatele, měla nos a uši jakoby odřené. Kůže většinou není svědivá, nedrbe se. Občas si vylizuje mezprstí a hryže tlapy.

Opakovaně mívá průjmy, byla diagnostikována kokcidie. Po cílené léčbě zlepšení stavu, ale průjmy se občas objeví. Spíše v souvislosti s po jídle výkalů a odpadků.

Kastrace proběhla před prvním háráním, ve stáří šesti měsíců, zdravotní důvod nebyl.

Miluje a pojídá papírové ubrousky a výkaly (v jednu dobu i své).

Radostí se pomocí – když vítá příchozího, skáče, kňučí, učurává.

Celkově má ráda lidi, i cizí. Je velice kontaktní, v ordinaci jde ke mně, vyskočí předními tlapkami na mě.

Chrání si teritorium a své věci před ostatními psy, paní o ní říká, že je hamoun a umí se drát o sebe.

Její vášní je lovit myši a hrabat díry.

Není bojácná, je to spíše takový divous a současně mazek, z ničeho si nic moc nedělá.

Žijí sami s majitelkou, v domku se zahradou.

Rok 2012

1. Sulphur

Podání několika dávek, než jsem zpracoval informace, bez léčebného efektu. Homeopatikum

ze síry má velký vztah ke kožním problémům, často dokáže ulevit v oblasti kůže (paliace).

2. Belladonna

Analýza:

Afinita kůže, gastrointestinální trakt – průjmy, funkční porucha, zánět

Divous, mazel, teritoriální hamoun

Koprofágie

Reakce: V oblasti gastrointestinálního traktu, nejprve střídavě průjmy, potom úplná normalizace stolice, celkově se uvolnila, začala spát na zádech, míň se zajímá o výkaly a o odpadky.

Kůže spíše beze změny, zlepšení zarudnutí oblasti břicha

Obr. 1 – Získávání anamnestických údajů

3. Paeonia

Vložený akutní lék – zánět perianálních žlázek

Reakce: vyléčení zánětu perianálních žlázek

4. Arsenicum album

Majitelka si uvědomila, že s podáváním Belladonna zmizela určitá nejistota, která se teď opět objevila. Belladonna měla potlačující vliv na její psychický stav.

Analýza:

Afinita kůže, suchost kůže, gastrointestinální trakt

Nejistota projevující se tím, že nikdy nespala na zádech, vnitřně se vlastně neuvolnila

Reakce: žádná

5. Bryonia

Vložený akutní lék – bolestivost zad, neochota pohybovat se

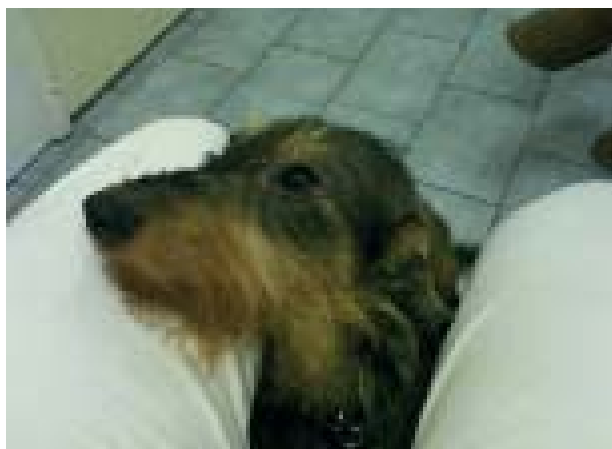
Reakce: Postupné zlepšení stavu, nebylo nutno nasadit konvenční léky

6. Rhus toxicodendron

Podáván akutně (než přehodnotím léčbu) z důvodu zhoršení stavu kůže po příhodě s bolestivostí zad – zvýšení zarudnutí v oblasti břicha, zhoršení výskytu oblastí suché kůže okolo očí, na uších, boky; zvýšená svědivost celého těla; současně se zhoršuje po psychické stránce, začíná opět jíst výkaly, zesiluje se vnitřní nejistota

Celkově je ale velice aktivní, má více energie

Reakce: žádná

Obr. 2 – Seznamování se s problematikou

Rok 2013

7. Terebinthina

Analýza: po celkovém přehodnocení vývoje léčby a reakcí v procesu podávání předchozích homeopatik (včetně zánětu perianálních žlázek, bolestivosti zad) vystoupila téma homeopatických léků ze skupiny Conifer (jehličnany) – kožní problematika, schopnost přijímat stav nemoci s určitým nadhledem, postupné zlepšování celkové energie přes zhoršování hlavní patologie, ale hlavně mě majitelka upozornila na nový příznak – Berta se začala otírat o kmen tisu na zahradě.

Reakce: zklidnilo se zarudnutí na břicho, v podpaží, zmizela svědivost, zůstaly strupy, zvýšila se chuť na výkaly

8. Pix liquida

Přechod k jinému homeopatiku ze skupiny Conifer z důvodu zhoršení koprofágie

Reakce: zlepšení na všech úrovních

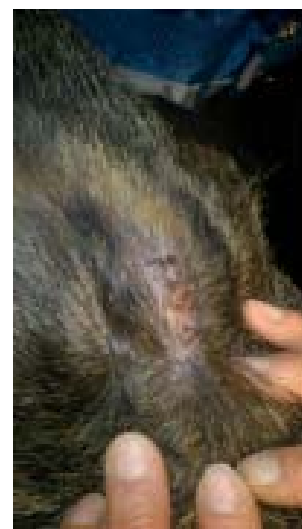
Terapie rok 2014–2015

9. Pinus sylvestris

Protože se přes zvyšování potence předchozího homeopatického léku začal ztrácet jeho léčebný efekt, zarudnutí se přesunulo na záda, postupně se zvýšila svědivost celého těla, na několika místech se vytvořily až krvavé eroze (díky drbání), nastalo snížení celkové energie – bylo nutné přehodnotit léčbu.

Stále zůstáváme u skupiny Conifer.

Reakce: postupné zlepšení stavu kůže a srsti, přestala se zajímat o výkaly, zvýšení celkové energie

Obr. 3 – Vzhled strupů při zhoršení stavu kůže

Rok 2015 (říjen)

10. Taxus

Předchozí homeopatikum opět začalo ztrácet léčebný efekt, opět se začal zhoršovat stav kůže, začala se intenzivněji otírat o kmen tisu, takže zvoleno homeopatikum z tisu

Reakce: postupné zlepšení stavu kůže

Pozn.:

Všechna homeopatika byla podávána v potenci LM pomocí metody plussing (rozpuštěná v lahvičce s vodou a alkoholem), základní podávání jednou denně, při zlepšování stavu homeopatikum postupně vysazováno (dávka jednou týdně, jednou za 14 dní). Při zhoršení stavu opět návrat na podávání jednou denně. Majitelka si postupně četnost podávání začala řídit sama.

Závěr

Individuálně zvoleným homeopatikem (similimum) lze i u autoimunitních onemocnění dosáhnout stejného léčebného výsledku jako při použití konvenčních terapeutických postupů. V každém případě se jedná o dlouhodobý až celoživotní proces léčby.

Literatura:

1. VILLALVA F. F., SCALE L. M. 50 Millesimal potencies, B. Jain Publishers 2005.
2. SCHOLTEN J. Wonderful Plants, Stichting Alonnisos 2013.

Adresa autora
MVDr. Michal Jiříčka,
Budilov 44,
384 81 Čkyně
michal.jiricka@seznam.cz

MVDr. Dana
Jelínková,
veterinární
lékačka

Synergické působení homeopatie a dalších přírodních metod v terapii zvířat

D. JELÍNKOVÁ

VETERINÁRNÍ ORDINACE „VENDULKA“ BRNO

SOUHRN

Jelínková D. **Synergické působení homeopatie a dalších přírodních metod v terapii zvířat.**

Veterinární klinika 2016;13:45-47

Tento článek popisuje dva případy léčby gediatických pacientů, kde byla použita kombinace homeopatické léčby a dalších přírodních metod. První případ řeší mozkovou příhodu u 16 roků starého psa a druhý případ hluboký rohovkový vřed u 17letého pacienta.

SUMMARY

Jelínková D. **Synergic functioning of homeopatie and other nature methods in animal therapy.**

Veterinární klinika 2016;13:45-47

This article describes two the cases of treatment gediatic patientes, where was used the combination homeopathic method and another nature methods. The first case solves the brain appoplexy at 16 old-year dog and the second case the deep cornea ulcer at 17 old - year patient.

Popis případů

Kazuistika 1

Řešení mozkové příhody u psa

Nacionále:

Fenka kříženka, hmotnost 18 kg, stáří 16 let

Anamnéza:

K ránu náhlé upadnutí a následná neschopnost jakékoliv aktivity.

Status preaesens:

Pacient byl nalezen bezvládně ležící v pelišku bez jakékoliv snahy o aktivní reakce. Tělesná teplota 36,7 °C, zpomalená pupilární reakce obou očí, celková zmatenost a netečnost. Neurologické vyšetření v oblasti hlavy a levé kauzální části zad vykazovaly lehké neurologické defekty, zejména v distální části končetiny, které se projevovaly dále občasným překlubováním tlapy. Majitelé uváděli, že tento stav v lehčí formě trvá asi půl roku, ale z jejich strany nebyl nijak řešen, nyní bylo zhoršení ataxie a byla diagnostikována bolestivá reakce v oblasti Th14-L3. Vzhledem k věku, klinickým příznakům a náhle vzniklému stavu byla diagnostikována suspektní mozková příhoda.

Terapie:

Byla nasazena intenzivní kombinovaná terapie. Klasická terapie zahrnovala infuzní terapii Ringerovým roztokem a 5% glukózou, Tramal

inj. 1 ml sc. 2 x denně, Depomedrol inj. 0,5 ml jednorázově a Oxyphyllin 2x denně 1 tbl. K této terapii byly přidány následující homeopatické prostředky: Arnica montana ředění 5 ch – hlavní lék traumatismů a oběhových poruch na mozkové úrovni, Phosphorus ředění 15 ch – lék ovlivňující krvácení a funkci jater, Baryta carbonica ředění 5 ch – traumatismus mozkových poruch a Conium maculatum ředění 9 ch – ataxie, poruchy rovnováhy, manéžové pohyby a další pohybové poruchy. Z výše uvedených homeopatických léků byla připravena směs následujícím způsobem. Od každého druhu léky bylo vzato pět granulí, dáno do 10ml stříkačky, rozpuštěno v převařené vodě (9 ml) a po rozpuštění byl tento roztok aplikován v dávce 0,5 ml po předchozím protřepání (dynamizace léků) do dutiny ústní, nejprve po půl hodině a poté v hodinových intervalech.

Kontrola stavu druhý den po zahájení léčby:

Status preaesens

Došlo k úpravě tělesné teploty na normální 37,7 °C, zvíře již reaguje na přítomnost lidí a komunikuje, pupilární reakce zlepšená, objevuje se snaha o vstávání, sama přijímá tekutiny – z potravy přijímá pouze tvrdý sýr, lumbago přetrvává.

Obr. 1 – xxx

Obr. 2 – xxx

Pokračování terapie:

Tramal inj. 1 ml 2x denně sc, Oxyphyllin 2x denně 1 tbl. p. o., homeopatická směs podávána v intervalu 5x denně 0,5–1 ml p. o. Tento den byl také přidán polykomponentní homeopatický přípravek Traumeel SHeel v dávce 3x denně 1 tbl. a také bylinný koncentrát Korovet sestavený podle principů čínské medicíny v dávce 2x denně 2 gtt. po dobu tří týdnů, poté jeden týden pauza a pak dávkování opět podle uvedeného schématu. Jednou z jeho indikací je právě stav po mozkové příhodě a následná prevence dalšího ataku. Majitelům byl doporučen maximální klidový režim, i když se bude zvíře snažit chodit, po dobu alespoň jednoho měsíce. V prvním týdnu pouze vynesení zvířete na dece k vykonání tělesné potřeby.

Kontrola stavu za dalších pět dní

Podle sdělení majitelů se pacient zlepšuje den ode dne, má snahu se pohybovat, ale občas je výskyt ataxie, pokud majitelé pohyb neuhlídají. Pes přijímá normální stravu, podle majitelů ožil. Z léčby byl vysazen Tramal, z ostatních léků dostává Arnica montana, ředění 5 ch 2x denně tři granule, Barytu carbonicu 2x denně tři granule, Conium maculatum 5 ch 2x denně tři granule, Traumeel SHeel v dávce 3 x denně 1 tbl. a bylo přidáno Hypericum perforatum ředění 9 ch 2x denně tři granule – lék trau-

matizace nervových drah. Na chronické pohybové potíže byl přidán bylinný koncentrát Kingvet, dávkovací schéma stejné jako u Korovetu, se kterým se v podávání střídá. Vzhledem ke stáří pacienta byly doporučeny další přírodní substance, které majitelé akceptují, a fenka je dostává pro výživu a správnou funkci mozku.

Použity jsou přípravky

Přírodní:

Lecitin 1200 mg 1x denně 1 cps
 omega-3 mastné kyseliny ve formě lososového oleje 2 cps po 500 mg
 Mg2+ první 3 týdny 1500 mg denně, poté dávku snížit na 3x týdně 500 mg
 Gingo biloba 100 mg cps 1x denně
 Milgamma N 3x denně 1 cps
 a k tomu

Veterinární

Karsivan 50 mg 2x denně 1 tbl.
 Aptus apto-flex 1x denně 5 ml

Kazuistika 2

Řešení hlubokého rohovkového vředu u psa

Nacionále:

Pes, kříženec maltézáčka, z útulku, stáří asi 17 let, hmotnost 1,8 kg, konstitučně celkově velmi křehký, drobný oboustranně neslyšící, téměř nevidomý. Pes je zimomřivý, ustrašený a velmi citlivý na bolest.

Anamnéza:

Majitelé navštívili pracoviště s tři týdny trvajícím výtokem z oka a nálezem na oku, jehož původ neurčili. V anamnéze uváděli drobné trauma levého oka, který se údajně za několik dní zlepšilo.

Při vyšetření byl shledán silný zánět spojivky a rohovky s centrálně umístěným hlubokým rohovkovým vředem velikosti hrášku, který zasahoval až na Descenetovu membránu. Stav byl doprovázen hlenohnisavým výtokem, blefarospazmem a celkovým projevem bolesti.

Terapie:

Vzhledem k věku, kondici a vysokému riziku použití anestezie u pacienta nebylo možno přistoupit ke klasickému chirurgickému řešení daného stavu a po dohodě s majitelem byla zahájena intenzivní kombinovaná léčba homeopatiky, přírodními prostředky a zároveň konzervativní neinvazivní terapie vředu.

Z klasické léčby byly nasazeny: Floxal 4x denně 1 gtt., Uniclofen 3x denně 1 gtt., Solcosoryl eye gel 2x denně, aplikovat do oka.

K těmto přípravkům byly přidány tyto homeopatické léky: Arnica montana, ředění 5 ch 2x denně tři granule, Silicea ředění 5 ch – vřed s rychlým nástupem, který se vyvíjí jak povrchově, tak i do hloubky, zhoršený v chladu. Lék zejména pro citlivý typ silicea. Dávka 2x denně tři granule. Hepar sulfur ředění 9 ch – zimomřivý mrzutý a na

bolest přecitlivělý pacient, dávka 2x denně tři granule, Kalium bichromicum ředění 9 ch – vřed s přesnými okraji šířící se do hloubky, doprovázený hojnou secernací.

Kontrola stavu druhý den

Ústup blefarospasmu a celkového projevu bolesti, pes je veselejší a živější.

Kontrola za 4 dny

Ústup výtoku, na rohovce tvorba pannu směrem k rohovkovému defektu, při vyšetření není již viditelné tmavé dno vředu, přesto vřed rozsáhlý. K dosavadní terapii přidán výplach oka starilním roztokem Cytovetu, který se připravuje tak, že se do půl litru převařené vody nasype obsah jedné kapsle. Připravený roztok uchovávat v lednici nejdéle pět dnů a 2x denně jím provádět výplach oka.

Roztok Cytovetu má protizánětlivý účinek, urychluje hojení a působí i proti bolesti.

Kontrola za týden

Obvod vředu se podstatně zmenšil, přesto defekt přetrvává. Pes po použité aplikaci ožil, změnil k lepšímu své projevy a chová se jako úplně jiný pes. Proto byl z důvodu absence bolesti z léčby vyřazen Hepar sulfur, ostatní homeopatika ponechána. K této terapii byl přidán přípravek Drags Immun (Dračí krev). Jedná se o čistou pryskyřici z tropické rostliny Croton lechleri Muell. Agr., která má silné antimikrobiální, antioxidační a protizánětlivé účinky, jež urychlují hojení ran a vředů, a také podporuje regeneraci organismu a celkově posiluje imunitu. Byla

nasazena dávka 2x denně 2 gtt. p. o. Zároveň byla majiteli nabídnuta lokální terapie vlastním sérem pacienta, na kterou však majitelé nepřistupovali. Při další kontrole nebyl oční nález zcela vyhojen. Byl přidán vitamín A v dávce 170 000 UI/kg a Silicea ředění 200 ch 1x týdně jedna granule a také 100% ruský rakytníkový olej který má mimo jiné silné regenerační účinky. Olej je podáván v dávce 2x denně 2 ml p. o. Poslední kontrola byla pro překážky ze strany majitelů za více než jeden měsíc s nálezem velmi zmenšeného očního vředu bez viditelného vrstvení o velikosti zhruba 1 mm.

Tento případ není dosud uzavřen, pacient je medikován výše uvedenými léky, jeho stav se pozvolna zlepšuje, přesto majitelé uvádějí oživení a projevy radosti ze života u tohoto psího dědečka.

Závěr

Obě kazuistiky ukazují možnosti kombinace klasické veterinární terapie s ostatními alternativními metodami léčby uplatňující se zejména v případech komplikovaných nebo chronicky probíhajících zdravotních problémů s ohledem na předpokládaný zdravotní stav geriatrických pacientů a dokazuje synergické působení přírodních prostředků v jejich terapii.

Adresa autora:
MVDr. Dana Jelínková
veterinární ordinace „VENDULKA“
Čápkova 35, 602 00 Brno
veterina.vendulka@centrum.cz
www.veterinavendulka.cz

MVDr. Markéta
Londinová
Žaludová,
veterinární
lékařka

Homeopatická praxe

M. LONDINOVÁ ŽALUDOVÁ

HOMEOPATICKÁ PORADNA, PŘÍBOR

SOUHRN

Londinová Žaludová M. **Homeopatická praxe.** Veterinární klinika 2016;13:48-50

Homeopatie je holistická terapeutická metoda, která nás nutí se znovu dívat na zvíře jako na celistvou bytost, jež je kromě genetiky ovlivňována řadou faktorů vnějšího prostředí včetně zázemí, povahy a psychologických rozpoložení jeho majitelů. Jedná se o přirozený způsob léčby, kdy dochází k obnově regulačních procesů a k harmonizaci celého organismu na úrovni fyzického těla, ale i psychiky.

SUMMARY

Londinová Žaludová M. **Homeopathic practice.** Veterinární klinika 2016;13:48-50

Homeopathy is a holistic therapeutic method that forces us again to consider an animal as the integral entity, who is in addition to genetics influenced by many environmental factors, including background, character, and psychological state of mind of its owners.

This is a natural way of therapy, when occurs the restoration of regulatory processes and the harmonization of the whole organism not only on the level of physical body but also the mind.

Úvod

Homeopatie je metoda existující již 200 let, i když její kořeny sahají mnohem hlouběji do minulosti. Je založena na řadě objevů a myšlenek Samuela Hahnemanna, německého lékaře, který byl zklamán tehdejší medicínou. Ale stejně jako se za tu dobu změnila tvář medicíny a zdravotnictví, tak se vyvíjela také homeopatická léčba. Díky principu nekonečně malých dávek si lidé zprvu vysvětlovali tuto metodu na základě alchymie či černé magie a dodnes čelí řadě nepochopení, opovrhování či skepticismu důsledkem překročení Avogadrovy konstanty. Tak proč se homeopatie těší stále vzrůstající oblibě? Je vůbec možné, aby byl cukr či voda nosičem nějaké informace, když v něm není obsažena jediná částice z původní látky? Jedná se snad pouze o placebo efekt nebo jen nějakou shodu náhod, když se dostaví účinek také u zvířete?

Principy fungování homeopatie

Dnes díky rozvoji vědy, konkrétně kvantové fyziky, stojíme na prahu poznání principu homeopatie vycházející z přenosu vibrací (frekvencí, vlnění). Vědecké zkoumání vody bylo doposud realizováno chemickým způsobem, metodami zaměřenými na složení na úrovni molekul, ale nyní je dokázáno, že voda může být přeměněna

ve struktuře bez jakékoliv změny v jejím složení. Hlavním principem materiální vědy je, že vlastnosti jsou tvořeny především strukturou a nikoliv složením (příklad diamantu a grafitu). Také podle teorie superstrun, vycházející z kvantové fyziky, by se daly všechny složitosti hmoty vysvětlit nepatrnými vibrujícími strunami. Každá elementární částice tím pádem odpovídá určité rezonanci, která vibruje pouze s určitou frekvencí. Hmota tak není nic jiného než harmonie vytvářená vibrující strunou. Tyto různé vibrace vycházející z původní materie jsou potom procesem výroby přeneseny na cukerný nosič. Na základě principu podobnosti hledáme takové homeopatické léky, jejichž popsany obraz odpovídá co nejvíce stavu nemoci, psychice či celkovému fyzickému stavu zvířete. Pokud dojde ke střetu stejných patologických vibrací (střetu příčiny nemoci v těle s homeopatickým lékem), dochází k vyladění této vibrace a léčení problému. Díky těmto vibracím je možné homeopatické léky s úspěchem používat při léčbě různých fyzických problémů, ale i při poruchách chování.

Kdy homeopatika použít?

Jelikož se u homeopatických léků používají vysoká ředění, nemusíme se již obávat negativních účinků, které by mohla původní látka použitá k výrobě homeopatika způsobit. Dostáváme se

Obr. 1 – xxx

Obr. 2 – xxx

tím takřka na neomezené množství látek, ze kterých lze homeopatické léky připravovat a využít tak jejich potenciálu k řešení problémů. Největší předností homeopatických léků je léčba chronických stavů (příkladem jsou autoimunitní onemocnění, alergie a poruchy imunitního systému, svědění a jiné kožní problémy, trávicí problémy, nemoci močového nebo dýchacího aparátu), poruch nervového systému (především epileptické stavy), hormonálních dysbalancí a poruch chování (agrese, strachy a nežádoucí močení). Homeopatické léky se mohou užívat bez rozdílu věku, březosti či laktace, nezávisle na podávaných konvenčních lécích.

Ale i homeopatie má svá omezení. Těmi jsou bezesporu akutní stavy, stavy vyžadující chirurgický či ortopedický zákrok. Pokud se jedná o život ohrožující stav, nebo je nutná operace, tak již není podle mého názoru prostor na alternativu a je zde plně na místě konvenční medicína.

Co od homeopatik očekávat?

Homeopatické léky působí rozdílně než alopatické léky. Nedochozí k potlačení symptomů a projevů nemoci, ale hlavním cílem homeopatie je léčba příčiny nemoci. Léčení by mělo postupovat zevnitř ven, shora dolů (od srdce ke kloubům, z trupu na končetiny a u respiračních obtíží z plic ven) a v opačném pořadí k tomu,

jak postupoval vývoj nemoci. Někdy se dostaví i tzv. homeopatické zhoršení, kdy při přesném zásahu problému může dojít k jeho vyvalení ven přes fyzické tělo a k přechodnému zhoršení fyzických problémů, které jsou zrovna řešeny. Při respektování stavu patologie a energie pacienta by však nemělo dojít k dlouhodobému zhoršení zdravotního stavu.

Homeopatické směry

V České republice se můžeme setkat s různými směry a způsoby praktikování homeopatie. Klasická homeopatie respektuje princip individuálního přístupu k pacientovi. To v praxi znamená, že je na pacienta nahlíženo holisticky jako na nedělitelný celek. Nedochozí k rozdělení a zaměření se na jednotlivé systémy, ale v úvahu jsou brány jak všechny fyzické symptomy, tak také psychika, chování, sociální zázemí, afinity a další. Výsledkem je potom podání jednoho „velkého“ homeopatického léku. Postklasická homeopatie je homeopatický směr vyučovaný Mgr. Pavlem Opelkou, ředitelem České školy klasické homeopatie, který jej představil v květnu 2015 na zasedání Evropské centrální rady homeopatů v Dublinu. Tento směr respektuje stejně individuální přístup k pacientovi a podávání jednoho homeopatického léku v jednom čase, ale navíc také vývoj jedince či nemoci. Homeopatické léky se tedy mění v závislosti na vývoji nemoci či pacienta a při léčbě se postupuje v čase nazpátek. Symptomatická homeopatie je způsob rozšířený především ve veterinárních ordinacích, lékárnách a na internetu. Vychází z francouzské školy, kdy jsou homeopatika předepisována na základě několika hlavních symptomů bez závislosti na celkovém stavu pacienta a individuálním přístupu. Využít se dá například u některých akutních problémů, které bývají

Obr. 3 – xxx

v tomto stavu většinou hodně výrazné a můžeme je tak snadněji odečíst, a také v běžných veterinárních praxích, kde není tolik prostoru pro homeopatickou léčbu. Homeopatii lze použít také pro paliativní předepsání.

Homeopatie v praxi

V dnešní době je škála homeopatických léků opravdu velice široká a podání „správného“ homeopatika vyžaduje znalosti těchto léků, ale také dávku zkušeností s homeopatií. Pokud se rozhodneme homeopatií dále zabývat, je jen na nás, jaký směr si zvolíme. U symptomatické homeopatie si vystačíme s několika osvědčenými homeopatiky na dané zdravotní problémy a homeopatii tak můžeme brát jako doplňkovou léčbu v zaběhnuté veterinární praxi, bez výraznějších poža-

Obr. 4 – xxx

dvakrát na čas, nebo se můžeme začít homeopatií zabývat do hloubky. Homeopatická anamnéza je velice podrobná a první sezení s majitelem a jeho zvířetem vychází časově na hodinu i více. Další práce pak spočívá v pochopení a zpracování případu a po podání vhodných homeopatických léků je potřeba vývoj případu dále sledovat, být schopen jej vyhodnotit a podle potřeby v homeopatické léčbě pokračovat.

Závěr

Homeopatií jsme schopni podpořit tělu vlastní schopnost regenerace a nabídnout tak majitelům zvířete jinou cestu v případech, kde končí možnosti konvenční léčby. Netvrdím, že se jedná o metodu všespasitelnou, ale pokud si majitelé zvolí tuto cestu, tak bych byla ráda za spolupráci s veterinárními lékaři a umožnila tak zvířeti co nejlepší podmínky v léčbě a prevenci.

Literatura:

1. CHAPPELL, P. Homeopatická samoléčba, Alternativa, 1995.
2. CHAPPELL, P. Druhé simillimum, Alternativa, 2006.
3. EMOTO, M. Zázračná moc vody, Pragma, 2008.
4. KAKU M. Hyperprostor, Argo/Dokořán, 2008.

Adresa autora:

**MVDr. Markéta Londinová Žaludová,
HOMEOPATICKÁ PORADNA
Lidická 59,
742 58 Příbor
e-mail: marketa.zaludova@seznam.cz**

Veterinární klinika Vyvet, MVDr. Helena Potfajová, MVDr. Milan Dvořák, Ph.D., a KI-MET s. r. o. pořádají odborný seminář

Fyzioterapie a rehabilitace psů

„Pes dostal špičkové veterinární ošetření, ale přesto nechodí...“

ZOOpark Vyškov – sál Hanáckého statku

30. 4. 2016

Program semináře:

8.00–9.00	Registrace
9.00–10.00	„Fyzioterapie a rehabilitace“ – chybějící článek v komplexní péči o psího pacienta, nástin oboru fyzioterapie, metody, techniky, co lze a co nelze řešit, propojení s chirurgií a ortopedií...
MVDr. Helena Potfajová, veterinární fyzioterapeutka
10.00–10.45	Doporučení fyzioterapie a rehabilitace z pohledu ortopeda a neurochirurga
MVDr. Milan Dvořák, Ph.D., VFU Brno
10.45–11.15	Přestávka na kávu
11.15–12.00	Zkušenosti ze studia a praxe fyzioterapie psů a koní v zahraničí – obecně a „Jak to chodí jinde“
MVDr. Helena Potfajová, veterinární fyzioterapeutka
12.00–13.30	Oběd a procházka po ZOOparku
13.30–14.30	„Zázrak hydroterapie – jak je možné, že pohyb ve vodě přináší tak neuvěřitelné výsledky?“
MVDr. Helena Potfajová, veterinární fyzioterapeutka
14.30–15.30	Zkušenosti s hydroterapií v podmínkách veterinární kliniky Vyvet
MVDr. Ivo Hylák, Vyvet
15.30–16.00	Přestávka na kávu
16.00–16.30	Trénink dostihových chrtů na podvodním pásu před závodní sezónou
MVDr. Ivo Hylák, MVDr. Helena Potfajová
16.30–17.00	Diskuse
17.00	Pro zájemce podvečerní prohlídka ZOOparku

Registrace a poplatek:

Registrace zasílejte na adresu ivo.hylak@seznam.cz.

Účastnický poplatek 1000 Kč uhradte na účet 43-1153900207/0100 nejpozději do 15. 4. 2016. Po uhrazení bude potvrzena Vaše registrace e-mailem. Při platbě uveďte do kolonky pro příjemce Vaše jméno. V ceně je zahrnuto občerstvení v průběhu semináře a certifikát. Akce je zařazena do programu kontinuálního vzdělávání KVL ČR a je hodnocena 5 kredity. Počet míst na semináři je omezen, zaregistrujte se včas. Pro více informací: 602 835 564.

Na semináři bude přítomen pan Ivan Krupica, firma KI-MET s. r. o. – výrobce hydroterapeutického zařízení (podvodních pásů pro psy a koně) a bude připraven odpovídat na dotazy týkající se technických parametrů.

MVDr. Jiří
Maňhal,
veterinární
lékař

Homeopatie, věda i umění

J. MAŇHAL

VETERINÁRNÍ ORDINACE RAŠKOVICE

SOUHRN

Maňhal J. **Homeopatie, věda i umění.** Veterinární klinika. 2016;13:52-54

Homeopatická léčba má ve veterinární medicíně široké možnosti využití, od získaných psychických a psychosomatických potíží, po patologie dědičné a morfologické. Pro dobrého homeopata je nezbytná kombinace znalostí, intuice a zkušeností.

SUMMARY

Maňhal J. **Homeopathy, science and art.** Veterinární klinika. 2016;13:52-54

Homeopathic treatment has its wide application in veterinary medicine, from gained psychological and psychosomatic problems to hereditary and morphological pathologies. A combination of knowledge, intuition and experience are all essential for every good homeopathic physician.

Úvod

Homeopatická léčba má jak v humánní, tak i ve veterinární medicíně široké možnosti využití, od získaných psychických či psychosomatických potíží (viz kazuistika 1), po potíže dědičné a morfologické (kazuistika 2).

Klade důraz více na zdraví a celistvost než na nemoc, lokální nemoc vidí jako problém celého organismu, základní příčinu nemoci hledá uvnitř („zevně napaden může být jen ten orgán či organismus, který je vnitřně oslaben.“). Působí informačně, stimuluje a reguluje vlastní léčivé síly organismu.

Úkolem homeopata je najít lék, jehož obraz (soubor příznaků, popsáný v Materii medicae) je co nejpodobnější obrazu konkrétního pacienta (souboru příznaků, zjištěných u tohoto pacienta). Čím větší podobnost, tím lepší účinek.

Homeopatie je vědou i uměním. Znalost léků a zákonitostí homeopatické léčby sama o sobě nestačí. Pro dobrého homeopata je nezbytná kombinace znalostí, intuice a zkušeností. V homeopatické léčbě neexistuje rigidní schéma, úspěch závisí na pochopení pacienta, na pochopení vzniku, rozvoje a manifestace nemoci. Není důležité dozvědět se o pacientovi všechno, ale pochopit to hlavní, oddělit „zrno od plev“, klíčové a potvrzující symptomy od symptomů balastních. Důležité je i vedení případu, především rozhodování, kdy v léčbě pokračovat, kdy ji změnit, kdy ji ukončit. V některých případech k vyléčení postačí jediná dávka homeopatického léku, v jiných ke stejnému výsledku vede až opakované a dlouhodobé užívání jednoho či více léků a jejich změna v závislosti na vývoji případu.

Kazuistika 1

Kočka, F, 8 měsíců – pomočování a zastavení v růstu

1. den

Anamnéza: V bytě močí, kde může, na křeslo, skříňky, koberec. Nic proti tomu nepomáhá (zkoušeli Stop-sprej, pepř, pomerančovou šťávu,..). Ne že by jen ukápla, čurá velké louže. Chut k jídlu má až abnormální, přitom se nějak zastavila v růstu. Doma mají kočky dvě, jsou to sestry, chovají se k sobě dobře, hrají si, neperou se. Vždy byla větší než její sestra, teď je výrazně menší. Pije více než druhá kočka. Je vůči druhé, větší kočce, dominantní. Venku je odvážná (zatímco ta větší se bojí), chodí na vodítku jako pes. Doma se ale schovává, a na zavolání nepřijde. Obě kočky jsou doma od stáří šesti týdnů, měly silný ušní svrab, mnoho vnitřních červů a žluté hnisání z očí. Byly přeléčeny antibiotickými očními kapkami, opakovaným čištěním uší a očí, aplikací ampulky proti vnějším i vnitřním parazitům a tabletou proti vnitřním parazitům. Před šesti měsíci byly naočkovány trojkombinací, před pěti měsíci přeočkovány čtyřkombinací, pokaždé dostaly na posílení imunity homeopatický lék Thuja.

Vyšetření: Sonograficky močový měchýř bez patologického nálezu, ledviny mírně hyperechogenní. V krvi mírně zvýšená hladina močoviny a jaterního enzymu AST, snížená hladina bílých krvinek a krevních destiček.

Terapie: Staphysagria 200CH: aplikace jedné dávky v roztoku do tlamy.

Kočky jsou výrazné individuality s bohatým „duševním životem“. Močení po bytě bez jasné fyzické příčiny, je u nich častým projevem frustrace

či pocitu ohrožení. Lékem první volby u této etiologie je *Staphysagria*. Příčina může být v prožitě křivdě či urážce, ve vztahu s druhou kočkou či s majitelem, popřípadě v prostředí bytu (nesnáší určitý kus nábytku, elektrospotřebič, zvuk, vůni atd.). Nahromaděný stres se projevuje poruchami chování, funkčními poruchami bez organického podkladu (cystalgie s čistou močí, tlak na močový měchýř) a oslabením imunity. K vyřešení psychických či psychosomatických potíží často stačí jediná dávka správně zvoleného homeopatického léku ve vyšší potenci.

Za 5 dní

Anamnéza: Od první návštěvy se už doma ani jednou nepočurala. Jen by ještě potřebovala přibrat.

Terapie: Silicea AKH (118+319+919CH): 1 tbl 1x týdně v roztoku do tlamy.

Obrovský lék oslabené imunity, poruch růstu a výživy, hubnutí při zachované chuti k jídlu. V nižších potencích ovlivňuje více minerální metabolismus, ve vysokých imunitu (prokazatelně zvyšuje aktivitu a množství makrofágů). Působí hluboce, na účinek je většinou třeba si počkat. Typická morfologie je hubená, drobná, s jemnou kostrou a jemnými rysy. Trpí nedostatkem životní energie a odolnosti, sklonem k hnisavým procesům a parazitózám. Typická povaha je mírná, málo průbojná, se sníženým sebevědomím, přitom ale inteligentní, s vlastními názory a velkou tvrdohlavostí (ví, co chce či nechce, a trvá na tom). Je citlivá na kritiku (*Staphysagria*) a vnější vlivy obecně, cítí se křehká a myslí si, že druzí toho zneužijí, cítí se zanedbávaná a ponižovaná (*Staphysagria*). Je ráda, když se o ni někdo stará, ale nerada projevuje emoce a její důvěru si každý musí těžce získat. Má tendenci uzavřít se a odmítat projevy sympatií, které bere jako lítost nad svou slabostí. Špatně snáší změny sociálního prostředí.

Za 3 měsíce

Anamnéza: Kočka je „úplně zlatá“, pohodová, s čuráním žádné problémy nejsou, a navíc přerostla druhou kočku.

Kazuistika 2

Flat coated retriever, M, 9 týdnů – bilaterální kryptorchismus

1. den

Anamnéza: Pejsek je doma týden. Od malička se jevil velký, dobře jedl, ale nebyl tak aktivní a pohyblivý jako sourozenci. Majitelé si ho vybrali v šesti týdnech po té, co v chovné stanici strávili pozorováním štěnat celý den. Zaujal je povahou, byl vstřícnější k lidem než ostatní štěňata, aktivně je vítal, působil hodně kontaktně.

Ze tří psů ve vrhu má ještě jeden nesestouplé varle. Celý vrh byl začervenal a dlouho trpěl průjmy, dvě fenky kvůli tomu chovatelka musela nechat utratit (průjem, bolesti a pnutí v nafouklém bříše, „voda“ v bříše). Matka trpěla v prvním týdnu po porodu eklampsii a užívala

i antibiotika, nechtěla štěňata kojit (štěňata se tvářila bolestivě), pak se rozkojila.

U nových majitelů žije pejsek zatím jen v panelákovém bytě bez přístupu ven. Až do odběru byl kojen, od šestého týdne dostával i maso a další příkrmy. Teď je striktně na granulích a průjem se po třech dnech upravil. Doma je vitální, zvědavý, velmi rychle se zařadil. Neměl prakticky žádné období smutku po změně prostředí a majitele. K dalším dvěma fenám v domácnosti si rychle našel vztah. Je na ně „splachovací“, má pozitivní přístup. Starší fena ho někdy vyžene, on k ní přesto za hodinu znovu přiběhne a chce si hrát. Mladší fena si s ním hraje pěkně. Přestože v novém domově je pohodář, v chovné stanici, když tam s ním byli pro OP, všechny feny napadl, a to na štěně velmi razantně. Doma se nic takového neprojevuje. Nemá rád teplo (byl zvyklý na venek a venkovní výběh), jízdu v autě či autobuse. Je nadprůměrně aktivní, trochu svéhlavý (sám si určoval, kam bude chodit na záchod, tak ho majitelé nechali).

Vyšetření: Šourek prázdný, levé varle zcela nehmatné, pravé +/- hmatné v ústí tříselného kanálu pouze v postoji na zadních. Výživný stav velmi dobrý. Plynatost. V uších stopy hnědého mazu, bez pruritu, zanícení či mikroskopického nálezu parazitů. Chováním neustrašený a neagresivní, klidný, usnul majitelce na klíně.

Terapie: Luesinum(=Syphilinum) 200CH: 3 dávky, každou středu rozpustit jednu dávku ve stříkačce s pitnou vodou a 4x během dne aplikovat do tlamy.

Základní lék destruktivního způsobu reakce (nosoda syphilitického miasmatu)*. Kryptorchismus představuje nejen vývojovou vadu, „rodové zatížení“, ale i zábranu rozmnožování, „destrukci rodu“. V tomto konkrétním případě je navíc jasně patrné oslabení životaschopnosti celého vrhu. Léčba odblokuje patologický způsob reagování organismu a umožní účinnost další léčby.

Thuja occidentalis AKH (99CH): 2 tbl 1 x d mimo středu.

Homeopatický lék první volby v případě levostranného kryptorchismu. Jeden z hlavních léků imunodeficiency různé etiologie (*Silicea*), chronických a špatně léčitelných chorob s plíživým vývojem (sykotický způsob reakce). Léčba pacientů, kteří se nikdy zcela nezotavili po infekci či chirurgické operaci.

Doporučení: Co nejdříve + 2x po 14 dnech odčervení všech psů v domácnosti. Uši podle mazu čistit čistícími kapkami.

Za 1 měsíc

Anamnéza: Od fen v domácnosti chytil střevní infekci. Bylo to za tři dny po jeho naočkování kombinací DHPPIL, za dva dny od projevů onemocnění u fen. Zvracel potravu, měl světlý, žlutohnědý, vodnatý a hlenovitý průjem, akutní, častý, vystřikující. Užíval dvoje ATB: týden Noroclav, pak Stomorgyl podle citlivosti (ve 4denním vzorku trusu prokázán *Campylobacter*, parazité ne). Zatímco fenám stačil k vyléčení už Noroclav, jemu vůbec nezabral. Teď má tak 5–6 stolic denně, někdy řídkých, někdy ne, užívá probiotika.

Vyšetření: Levé varle v šourku, pravé stále +/- hmatné v ústí tříselného kanálu pouze v postoji na zadních. Uši čisté.

Terapie: Aurum metallicum AKH (7+97+197DH): 2 tbl/1 x d ráno.

Homeopatický lék první volby v případě pravostranného kryptorchismu. Zvíře působí na svůj druh inteligentně a jako silná osobnost. Může mít další vývojové vady či těžké, destruktivní patologie (syphilitický způsob reakce).

Kalium muriaticum AKH (59+317+679CH): 2 tbl 1 x d večer.

Důležitý homeopatický lék gastrointestinálních potíží po prodělané nemoci a po antibiotické léčbě (Nux vomica). Typické jsou světlé, slizovité průjmy s narušením střevní mikroflóry. Může být přítomno zvracení či jaterně-žlučnicková dyspepsie s nesnášenlivostí tučných a mastných jídel. Léčba je rovněž velice vhodná pro léčbu kandidóz, mykóz, dysbakterióz, pro obecnou podporu imunity po dlouhé nemoci a ATB léčbě (Silicea).

Doporučení: Probiotika 3 týdny, pak pauza. Nepřeočkovávat. 1x měs. parazitologické vyšetření trusu.

Za další měsíc

Anamnéza: Stolice se upravila, ráno je pevná až tuhá, během dne někdy pastovitá, ale už ne průjmová. Měl nález škrkavek a byl odčervěn Milbemaxem. Obě varlata má v šourku, pravé někdy odcestuje před šourek. Je zdravý, spíše strašpytel, bojí se silných zvuků (mixér, sekačka na trávu). K fenám je razantní, jedna se od něj nechá „řezat, druhá se ohradí, když to přežene. Po napomenutí uteče, ale je zvědavý a za chvíli se vrací.

Vyšetření: Obě varlata v šourku, normální velikosti, tvaru a konzistence. Klinicky bez patologického nálezu.

Terapie: Kalium muriaticum AKH (59+317+679CH): jen v případě průjmu 2 tbl po každé průjmové stolici.

Diatomaceous earth: zarovnaná čajová lžička denně do krmení.

Diatomit, křemelina. Velice jemnozrnný, práškovitý sediment, převážně ze schránek třetihorních jednobuněčných řas rozsivek (křemík) s malým zastoupením jílových minerálů (kaolinit). Čistí střevo a udržuje ho zdravé, harmonizuje peristaltiku, působí proti průjmu i zácpě, eliminuje střevní parazity, detoxikuje.

Doporučení: Ještě jednu třítydenní kúru probiotiky.

* V homeopatii rozlišujeme několik reakčních způsobů (RZ, miasmata). Jedná se o zděděný či získaný způsob reakce organismu, snažíciho se o zachování rovnováhy za působení agresivního vlivu. Původně sebezáchovný mechanismus se stane organismu vlastní i v situacích, v nichž už oprávněný není, vytvoří predispozici k chro-

nickým chorobám, je přenosný z generace na generaci. může způsobovat selhávání správně zvolených symptomatických homeopatických léků.

Hlavní reakční způsoby jsou:

Akutní RZ = Náhlá, prudká reakce na zevní podnět. Ohrožující stav, nevyvolávající strukturální patologii. Základním homeopatickým lékem (nosodou) tohoto způsobu reakce je Lyssinum.

Psorický RZ = Přecitlivělá reakce na mnoho zevních faktorů, periodické střídání jasně ohraničených stavů nemoci a zdraví. Převládají funkční poruchy a reverzibilní patologické změny, problémy s asimilací (nedostatek) a eliminací (organismus je zanesen, autointoxikován, a tím oslaben). Životní síla je ještě dost dobrá na to, aby se agresivním vlivům bránila vytlačněním patologie na povrch (alergickou reakcí, kožní erupcí, migrénou, vysokou horečkou). Základním homeopatickým lékem (nosodou) tohoto způsobu reakce je Psorinum.

Tuberkulinární RZ = Větší oslabení než u Psory. Nepravidelné a často velmi krátké intervaly zdraví mezi onemocněními, až přechod z jedné choroby do druhé (převážně ORL a respirační afekce). Zatímco psorikovi se uleví vylučováním odpadových látek, tuberkulinik je tímto vylučováním postupně vyčerpáván. Základním homeopatickým lékem (nosodou) tohoto způsobu reakce je Tuberculinum.

Sykotický RZ = Onemocnění trvá stále. Organismus se už nebrání, neútočí, snaží se symptomy skrýt, zamaskovat. Není ovlivňován zevními podněty tak výrazně jako Psora, horší se vlhkem, chladem a potlačením (ATB, vakcinace, potlačení výtoku,..). Mívá strukturální patologie, omezující nemoci se zákeřným začátkem a chronickým průběhem, nadprodukcí (hromadění, výtoky, výrůstky). Základním homeopatickým lékem (nosodou) tohoto způsobu reakce je Medorrhinum.

Syphilitický RZ = Pomalé, degenerativní procesy s příležitostnými, náhlými a závažnými, destruktivními epizodami. Dysfunkce se změnou struktury, rozpadem orgánů a tkání (nekrózy, vředy, náhlé selhání orgánů). Základním homeopatickým lékem (nosodou) tohoto způsobu reakce je Luesinum (Syphilinum).

Literatura:

1. Poznámky ze seminářů homeopatického vzdělávání CEDH 1999–2005.
2. Poznámky ze seminářů homeopatického vzdělávání AKH 2005–2008.
3. Poznámky ze seminářů homeopatického vzdělávání HA 2008–2011.

Adresa autora:

MVDr. Jiří Maňhal, P. G. Hom.
Veterinární ordinace Raškovice 144
www.veterina-homeopatie.cz

wsava

MVDr. Jiří
Zábojník,
veterinární
lékař

Homeopatie v každodenní veterinární praxi

J. ZÁBOJNÍK

VETERINÁRNÍ ORDINACE, UHERSKÝ BROD

SOUHRN

Zábojník J. **Homeopatie v každodenní veterinární praxi**. Veterinární klinika 2016;13:56-59

V článku osvětlím čtenářům využití homeopatické léčby ve veterinární praxi malých zvířat. Snažím se ukázat způsob výběru vhodného léku metodou podle klíčových příznaků. Tato rychlá a jednoduchá metoda je dobře použitelná v každodenní praxi.

SUMMARY

Zábojník J. **Homeopatie v každodenní veterinární praxi**. překlad Veterinární klinika 2016;13:56-59

In the article I want to show the readers the use of homeopathic treatment in veterinary small animal practice. I'm trying to show a way of selecting the appropriate drug using the method according to the key symptoms. This quick and easy method is well applicable in daily practice.

Úvod

Homeopatie jako léčebná a diagnostická metoda existuje už více než 220 let. Základním principem homeopatie je, že podobné se léčí podobným = Similia similibus curantur. Navzdory tomu, že homeopatie má zřejmou vnitřní logiku, která umožňuje její snadné použití v praxi, nezastává vždy náležité místo ve veterinárních zařízeních. Důvody pro používání této nekonvenční metody léčby u zvířat jsou mnohíci se případy chronických neléčitelných stavů, s kterými si neví konvenční veterinární medicína rady. Mezi homeopatií a alopatií je mnoho rozdílů a to v odlišném pojetí nemoci a přístupu k ní, odlišná filozofie léčby, odlišné léky a způsob jejich přípravy. To, co by mělo spojovat tyto dvě léčebné metody, je touha pomoci pacientovi a nastolit u něj stav zdraví a pohody. Výsledkem pak je spokojený majitel a zdravé zvíře. Veterinární homeopat má podobný přístup homeopata léčícího malé dítě. Získává informace zprostředkovaně od majitele. Důležitou součástí je pozorování a vnímání pacienta. Homeopata zajímá na pacientovi doslova vše. Ať jsou to jeho strachy, záliby, chutě a nechutě, jakou má stolici, jestli upřednostňuje chladné, nebo teplé prostředí. Důležité jsou všechny poznatky z každodenního kontaktu se zvířetem, jeho reakce na okolí, na ostatní psy, na lidi, na počasí. Součástí je i osobní anamnéza, v jakém věku se dostal k majiteli, jak snášel nové prostředí, jak snáší samotu, jaké prodělal nemoci, jaké byly reakce na očkování. U fen se zjišťuje průběh říje, březosti, jak se starala o mláďata, zda mívá falešné březosti. Důležité

je pokusit se odhalit, co bezprostředně předcházelo vzniku nemoci, odhalit příčinu. Tyto informace získáváme od majitele, který je jakýsi tlumočnick svého čtyřnohého přítele. Důležité je se také doptat na prostředí, v jakém žije. Každý pacient musí být zároveň klinicky vyšetřen. V některých případech jsou doporučena doplňující vyšetření jako rtg, ultrazvuk, laboratorní vyšetření moče a krve apod. Diagnóza stanovená konvenční medicínou bývá často jeden z kamínek, ze kterých homeopat tvoří mozaiku představy o nemocném. Fyzické příznaky odráží vnitřní stav bytosti, je tedy nutné řešit poruchu vnitřního stavu, která je prvotní, nejen odstranit následky na fyzickém těle. Následuje analýza případu, kdy se vyberou určité znaky charakteristické pro daného pacienta. Pak děláme repertorizaci, kdy vybereme skupinu léků pokrývajících znaky daného pacienta. Nakonec upřesníme výběr léku v materii medicae. Potenci (sílu) léku vybereme podle citlivého typu a závažnosti patologie. Podáním homeopatického léku v podobě kuličky, kapky, nebo tablety vpravíme do organismu zvířete informaci nebo dáme impuls, kterým se snažíme napravit a vyladit vzniklý nesoulad. Podat správný lék je jako zasunout klíč do zámku. Pak už jen sledujeme reakci pacienta, problém většinou zmizí jako tající sníh. Výběr vhodného homeopatického léku může být proveden mnoha způsoby. Každý homeopat má jakýsi vlastní rukopis. Na třech homeopatických případech chci ukázat metodu výběru vhodného léku podle klíčových příznaků. Je to jednoduché, rychlé a dobře využitelné v každodenní praxi.

Případ 1

Max, pes, hladkosrstý pinč, stáří 6,5 měsíce

Horečka, apatie, bolest mandibuly.

5. 10. 2014

Anamnéza: Dopoledne byli na procházce. (Jsou ze Strání – kopcovitá příhraniční oblast, holé pláně, dnes hodně vyfukoval studený vítr.)

Od 12.30 se třepe, je apatický, nechodí, leží na boku. Chvěje se, jako kdyby měl zimnici. Zahrabává se do deky, nevyleze. Mhouří oči, pospává, chce být v teple.

Klinické vyšetření: Bolestivý na pravé mandibule.

Nedá si sáhnout na čumák a otevřít tlamu. Asi uprostřed pravé mandibuly je palpačně měkké, asi 1 cm velké ložisko, které je velmi citlivé na pohmat. Probíhá u něj výměna zubů. Otok dásní okolo prořezávajících se zubů. Pije málo, nežere. Má nesestouplá varlata bilaterálně. Normálně je doma, ven chodí na procházku, nebo pobíhá po zahradě. Nyní má zavřené oči, položí se a leží na boku na vyšetřovacím stole (psychická lhostejnost kontraindikuje chamomillu). Strach a úzkost u pacienta i u majitelky. Ta je vyděšena, jak prudce nastoupily příznaky nemoci a zda neumře. Citlivý na dotek ložiska na pravé mandibule. (Boeric: Aco.... bolest v čelistech) Teplota 40,6 °C. Pulz tvrdý, rychlý 140/min, crt 2, sliznice růžové, okolo prořezávajících zubů namodralé. Je celkově horký na pohmat. Sedimentace krve 2 mm/h – v normě.

Klíčové symptomy: Bolesti nesnesitelné, prudký nástup onemocnění, horečka 40,6 °C, zimnice, třes, výměna zubů, nesnese dotek.

Modality: zhoršení dotykem!

Terapie: Aconitum napellus 15CH pět kuliček rozpuštěno ve vodě ve stříkačce. Aplikovat deset kapek po 15–30 minutách per os.

Komentář k obrazu léku: Tento lék zabírá pouze v počáteční fázi nemoci – během prvních 24–48 hodin. Aconitum vyvolává pouze funkční poruchy, nejsou žádné doklady o tom, že by působil poškození tkáně. Jeho účinek je krátký a nevykazuje periodicitu. Příznaky bývají často způsobeny strachem, šokem nebo prochlazením.

Obr. 1 – Vyděšený výraz třesoucího se pacienta, kterého jsem zvedl z ležící polohy na boku

Obr. 2 – Úzkost v pohledu pacienta, který má strach z doteku

Do stavu aconita se může dostat také pacient, který je zlostí bez sebe. Řadu problémů (rýmu, kašel, zánět močového měchýře atd.) často vyvolá průvan, nebo suchý studený vítr. Bolesti bývají nesnesitelné, dovádějí pacienta k zoufalství. Mohou se vyskytovat bolesti hlavy, hrdla, zubů nebo kterékoli jiné části těla. Pacienti nechtějí, aby se jich někdo dotýkal (vyšetřoval, nebo cokoli s nimi dělal) a cítí se lépe na čerstvém vzduchu.

6. 10. 2015 kontrola

Obrovské zlepšení během dvou hodin. Včera večer se šel nažrat, napít a byl OK. Paní se nestačila divit, jak se pes tak rychle zlepšil. Nyní teplota 38,4°, pes palpačně nebolí, nechá si sáhnout na čelist, otevře tlamu bez potíží, probíhá výměna mléčných zubů. Již bez léčby.

Případ 2.

Nella, fena, německý pinč, nar. 2004

Inkontinence moče a stolice.

7. 1. 2016

Anamnéza: Fena je přátelská milá. Teritorium si hlídá, na psy, které nezná, je agresivní. Potíže 4–5 dní. V noci se pomoci a odejde jí stolice. Hlen na stolici, trochu jakoby rosolovitá konzistence. Končí hárání. Spává pod dekou, vystrčí hlavu jen, aby se nadýchala čerstvého vzduchu. Má 12 let. Je nekastrovaná. Pije stejně asi 3–4 dcl/den. Žere jen granule Chappi + paštiku. Po lidském jídle mívala zážvácí těžkosti. Proto jí doma zakázali dávat zbytky jídla a má striktně granule a paštiku. Hladit se dá, ale neolizuje majitele, takový introvert je. Na čumák si nedá sáhnout. Večer ve 22.00 ji vyvenčí, pak až ráno v 6.00 hod. Přes noc to nevydrží a unikne jí moč a stolice. Dříve bez potíží. Většinou je stolice a moč na místě, kde spí. Nejde to udělat na nějaké jiné místo, kdy by se mohlo jednat o nějaký

protest a provedla by to naschvál. V tomto případě to vypadá jako mimovolní inkontinence.

Počurala se a štěkala ve 4.00 ráno, vypustil ji, vyměšovala venku. Hlen ve stolici majitel opět pozoroval. Majitel bydlí v bytě i s fenou a je to pro něj neúnosné.

Klinické vyšetření: Teplota 37,5°, sliznice růžové, crt 2, břicho prohmatné, nebolestivé, rectum prázdné bez abnormalit, anální váčky naplněné normálním sekretem. Klinicky zdravý pes.

Sono: Močový měchýř normální náplň, bez konkrémentů, děloha prázdná, ledviny normální velikosti a struktury.

Vyšetření moče: bez patol. nálezu, SH 1,05, Ph 6,5, vizuálně čirá, řídká.

Hlavní příznaky: Inkontinence moče, mimovolní odchod stolice, hlen ve stolici, rosolovitá stolice.

Srovnání obrazu léku: Boerick: ALOE - ...příznaky konečníku většinou určují použití. Odpovídá unaveným jedincům, flegmatickým, starým pijanům piva. Nespokojený a rozzlobený sám na sebe (Majitel). Neustálý pocit tíhy v konečníku, krvácení, bolesti, horkost, úleva po studené vodě. Pocit slabosti síly svěrače. Pocit nejistoty v konečníku, když vypouští větry. Nemá jistotu, zda odejdou větry nebo stolice. Stolice odchází bez úsilí téměř nepozorovaně. Stolice rosolovitá, s pocitem odřenosti v konečníku po stolici. Hodně hlenu s bolestí v konečníku po stolici... (pocity nám zvířecí pacient nesdělí, ale vidíme výsledek) ... Močení – inkontinence u starých lidí ...

Terapie: Aloe Socotrina AKH ...3x denně 1 tbl, kontrola za týden.

14. 1. 2015

Kontrola: Majitel nadšený, jak rychle to zabralo. Za dva dny lepší, už bez inkontinence stolice i moče. Vylučuje normálně jako dříve. Lék vysazen, nadále bez léčby.

Komentář případu: Homeopatická léčba si nekonkuruje s alopatickou medicínou. Je nezbytné provést klinické vyšetření, sonografické vyšetření (vyloučit morfologické změny na orgánech, či konkrémenty) a vyšetření moče. Podrobnější anamnéza nás dovede k obrazu pacienta, který si srovnáme v materii medicie, kde je podrobný popis obrazu léku. Homeopatie léčí podobné podobným, je to jemná energetická léčba. Při správném podání léku docílíme trvalého vyléčení.

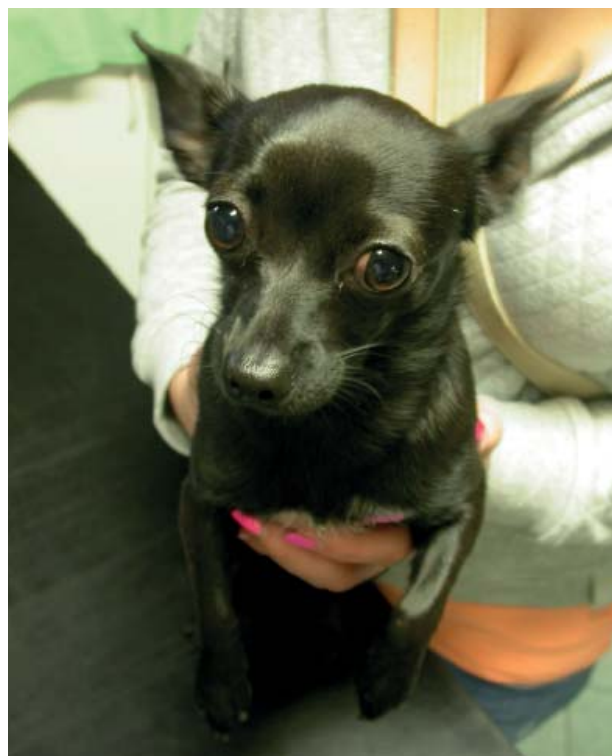
Případ 3

Dermatitis vnitřní plochy ušních boltců

Pinky, fena, čivava, nar. 8. 9. 2012

19. 5. 2014

Anamnéza + klinické vyšetření: Fenka má vředovité eroze, asi 1 cm velké, na vnitřních plochách ušních boltců. Okolo vředu je výrazná červená vaskularizace do tvaru hvězdičky. Opakuje se to vždy tak, že to začne na pravé straně, pak to přejde i na levý boltce. Začne to výskytem papul na vnitřní ploše boltce, pak si to rozškrábe, mokvá to a zasychá postupně v krustu. Asi 1 rok má tyto eroze na vnitřních plochách ušních boltců. Průběžně se to zlepšuje a zhoršuje. Vyskočilo ji to nyní týden po koupání, předtím to bylo i mimo koupání. Po masti Framykoïn se to vždy na chvíli zlepšilo. Majitelka zkou-

Obr. 3 – Pinky, fena, čivava, nar. 8. 9. 2012

Obr. 4 – Pravý ušní boltce s vředovitou erozí, výrazná vaskularizace k centru vředu připomínající hvězdičici

Obr. 5 – Levý ušní boltce, eroze s okolní vaskularizací

Obr. 6 – *Asterias rubens*, mořská hvězdička

šela i hypoalergenní dietu Royal Canin, ale bez efektu. Fena občas zvrací žluté žaludeční šťávy. Cizích lidí se bojí, ale jinak je veselá, hravá, aktivní. Krmení: ráno dávají konzervu, pak granule Royal canin, pak mlsky – kostičky, piškoty, sýr má ráda, není moc žravá, nehltá, jí granule, když má hlad. Raději je v teple, spává pod peřinou, i v pelišku. Nyní bylo asi deset dní chladno a přšelo (bylo období „tří zmrzlých mužů“). Má strach z vysavače, z cizích lidí a chlapů. Plave, ale sama by si neskočila do vody zaplavat. Stolice je pevná. Pozoruje větší plynatost a větry. Občas „sáňkuje“. Anální váčky naplněné – vymáčknuty nyní. Jednou na ni zakřičela rázně fuj, když žebřala o jídlo. Fenka pak z toho zvracela žluč. Při hárání taky zvracela žluč. Je hodně umazlená, chce být stále s majitelkou. Od doby, co ji pokousal pes, je panička na ní citlivá až leková. V červenci 2013 fenku ji napadl pes a utrpěla rozsáhlá kousná poranění na trupu. Roztrhaná a podminovaná kůže na hřbetu. Ošetřeno chirurgicky, v celkové narkóze, četné drenáže, sutury, antibiotika. Od té doby má majitelka o ni přehnaný strach, aby se jí něco nestalo. Ve vaně se jí nelíbí, škrábe se ven. Do vody jde, jen když je tam panička a plave za ní. Je vášnivý aportér klacíku, když už ji nebaví jej aportovat, tak ho rozkoušu. Hárání 2x ročně deset dní. Při hárání nejsou potíže, ale v prvním roce věku hárání s hyperplazií pochvy.

Diferenciálně diagnosticky by se mohlo jednat o vaskulitidu, komplex pemfigu, bulózní pemfigoid hypersenzitivní reakci různého typu, erythema multiforme a toxická epidermální nekrolýza. Ke stanovení definitivní diagnózy by byla potřeba udělat nejlépe biopsii a histopatologické vyšetření. Biopsie v této části ušního boltce je špatně proveditelná, proto neprovedena. Není k dispozici volná kůže na zažití vzniklého defektu po biopsii. Muselo by se to hojit granulací. Cytologické vyšetření na nález akantocytů neděláno, protože nebyla intaktní bula k dispozici. Ale i kdybychom měli definitivní diagnózu některého z výše uvedených onemocnění, léčba by byla imunosupresivní a není jisté, zda by vedla k vyléčení pacienta. Spíš ne. Pro homeopatickou léčbu není vždy definitivní diagnóza nezbytná, ale je v mnoha případech nápomocná.

Pracovní diagnóza: Vředovitá léze se zaschlými strupy na vnitřních plochách ušních boltců.

Analýza případu: Pečlivý pozorovatel si všimne na výše uvedených obrázcích vředovité léze na vnitřních plochách boltců s četnou paprskovitou vaskularizací okolo léze, připomínající mořskou hvězdičku. Zvýšené lekavosti a citlivosti u fenky, která po okřiknutí zvrací žluč. Taktéž majitelka je přehnaně úzkostná o zdraví fenky, což pramení ještě z minulého napadení fenky

šela i hypoalergenní dietu Royal Canin, ale bez efektu. Fena občas zvrací žluté žaludeční šťávy. Cizích lidí se bojí, ale jinak je veselá, hravá, aktivní. Krmení: ráno dávají konzervu, pak granule Royal canin, pak mlsky – kostičky, piškoty, sýr má ráda, není moc žravá, nehltá, jí granule, když má hlad. Raději je v teple, spává pod peřinou, i v pelišku. Nyní bylo asi deset dní chladno

Obr. 7 – Pravý ušní boltce zcela vyhojen, již bez jizvy

Obr. 8 – Levý ušní boltce zcela vyhojen

psem. Také je tam výrazná sexuální touha vyjádřená u fenky hyperplazií sliznice pochvy při hárání a u majitelky nápadným výstřihem a červeně nabarvenými nehty (barva podobná mořské hvězdičce). Zhoršení ve studeném a chladném počasí (období tří zmrzlých) nám doplní modalitu – zhoršení chladem. Majitel a pes jsou spojené nádoby. Velmi často mají podobné potíže.

Podle klíčových příznaků, dospějeme k léku *Asterias Rubens*, který má afinitu ke krevnímu oběhu, samičím pohlavním orgánům, nervům a konečníku.

Terapie: *Asterias Rubens* 99CH 3x denně 1tbl per os na 20 dní.

25. 8. 2014

Kontrola: Jen pozvána na kontrolu pro doplnění fotografie kazuistice.

Literatura:

1. FESIK, A. Přednášky, Olomouc 2011-2013.
2. CASTRO, M. Kompletní příručka homeopatické léčby, Alternativa 1998
3. MACLEOD, G. Veterinární homeopatie, Alternativa 2002.
4. SUŠICKÝ, A., VALENTOVÁ, I. Akutní Materia Medika, Vensen 2004.
5. BOERICKE, W. Homeopatická Materia Medika s repertoriem, Alternativa 1995.

Adresa autora:
MVDr. Jiří Zábojník
Veterinární ordinace,
Na Chmelnici 1960,
Uherský Brod, 688 01

Využití potencovaného medu při hojení ran

P. BEZDĚKOVÁ,¹ Z. KLÍMA²

¹VETERINÁRNÍ KLINIKA KARLA CHVÁTALA, KROMĚŘÍŽ

²ČESKÁ APITERAPEUTICKÁ SPOLEČNOST, Z.S.

MVDr. Pavla
Bezděková,
veterinární
lékačka

SOUHRN

Bezděková P.,¹ Klíma Z. **Využití potencovaného medu při hojení ran.** Veterinární klinika 2016;13:60-62
Využití medu při léčbě ran je postup, který byl hojně využíván všemi dávnými civilizacemi. Byl velmi rozšířen při léčbě poranění ve všech starověkých konfliktech a dávní lékaři tyto postupy znali a hojně využívali. V českých zemích postupy hojení ran s využitím medu používali humánní i veterinární lékaři ještě na počátku 20. století. V rámci apiterapie (léčby včelími produkty) se nejčastěji setkáváme s využitím medu, propolisu, mateří kašičky, včelího pylu, jedu a vosku. V oblasti ovlivnění infekčních procesů je z těchto produktů nejvíce využíván med a propolis.

SUMMARY

Bezděková P., Klíma Z. **Use of high antimicrobial potency of honey in wound healing.** Veterinární klinika 2016;13:60-62

Therapy with honey in wound healing is a procedure that had been widely used by all ancient civilizations. Honey was widespread in the treatment of injuries in all ancient conflicts and by old physicians known and widely used. These procedures of wound healing with honey used human and veterinary surgeons in the Czech lands even in the early 20th century. Within apitherapy (treatment with bee products) is most frequently encountered the use of honey, propolis, royal jelly, bee pollen, venom and wax. In the field of influence of infectious processes is mostly used honey and propolis.

Úvod

Léčba ran nejrůznějšího původu je dnes založena především na principech tzv. aktivního hojení, především na podpoře granulace a dalších organismu vlastních procesů směřujících ke zhojení rány. Ve velké míře se dnes využívají především preparáty obsahující ionty stříbra. U ran, které jsou infikované, což představuje většinu ran v oblasti veterinární medicíny, se však i u zvířat setkáváme s případy, kdy konvenční postupy nevedou k rychlému zhojení rány. Celý proces hojení se pak komplikuje a prodlužuje. Vinna může být již počínající nekróza a kvůli ní špatný prostup použitého antibiotika do oblasti rány, nebo snížená účinnost zvoleného antibiotika kvůli jeho nižší účinnosti na dané mikrobiální agens. Jistě by i veterinární medicína měla reflektovat možnosti vzniku rezistence vůči iontům stříbra,¹ které je potřeba v oblasti léčby ran sledovat stejně jako rezistence na používaná antibiotika. Hojení se také prodlužuje při nesprávné zevní péči o ránu. Nutno také počítat do budoucna se stupňující se úplnou rezistencí na používaná

antibiotika i v oblasti léčby ran u domácích i hospodářských zvířat.² V těchto případech není a nebude na škodu zkusit využít postupy, které jsou známy více než tři tisíce let.

Pokud bychom se na med podívali jako na lék určený pro hojení ran, je až zarážející, že přesně odpovídá svým složením soudobým poznatkům o hojení ran. Je to roztok jednoduchých cukrů s nízkým obsahem vody (15–19 %), což je důležité, protože vytváří v ráně osmotický gradient, který jednak „odnímá bakteriím volnou vodu“ a jednak do místa rány „vtahuje“ lymfu. Díky organickým kyselinám má med nízké pH (4–5), čímž vytváří pro většinu bakterií nepříznivé prostředí pro jejich růst a množení. Med obsahuje i další látky, které vykazují antibakteriální aktivitu. Velice zajímavé jsou i látky podporující granulaci a tvorbu nové tkáně.³ Souhrnně se dá o medu s trochou nadsázky říci, že i kdyby se jednalo o chuťově nepříjemný přírodní produkt, k léčbě ran je přímo ideální. V posledních několika letech se v humánní, méně pak veterinární medicíně stal velkým hitem manukový med. Manuka roste především na ostrovech Nového Zélandu, který je

Obr. 1 – Stav rány před aplikací potencovaného medu

hlavním vývozcem tohoto medu. Manukový med vykazuje velmi pestrá antimikrobiální aktivitu i vůči resistantním kmenům bakterií.⁴ Velmi dobrou antibakteriální aktivitu však vykazují kvalitní medy i ve střední Evropě.⁵ Použití v humánní medicíně si však vynutilo postupy vedoucí ke sterilizaci medu před jeho použitím při léčbě ran. Většinou se využívá gama záření, čímž se dosahuje mikrobiální čistoty. Med je sám o sobě mikrobiálně

stabilní produkt, ale není sterilní. Obsahuje přirozeně řadu kvasinek, bakterií i jejich spor, které se do medu mohou dostat činností včel i při zpracování medu. Jejich koncentrace je však velmi malá. Med je prostředím, ve kterém není možné jejich množení. Během procesu sterilizace je však zničena řada velmi cenných obsahových látek. V prostředí veterinární medicíny při léčbě ran u hospodářských zvířat a koní nebo zanedbaných ran u malých zvířat je použití sterilizovaného medu opravdu irelevantní. Některé země s rozvinutou apiterapií, např. Rumunsko, využívají nativní nesterilizovaný med při léčbě ran i v humánní medicíně, především kvůli jeho vyšší účinnosti.

Zejména u ran, kde jsou již přítomny známky nekrózy, je velmi vhodné zvýšit antibakteriální aktivitu medu přidáním propolisové tinktury. Propolis je včelí produkt, jehož pryskyřičný základ včely vyhledávají a sbírají především na pupenech stromů a keřů. Přidávají k němu také výměšky svých žláz. Proto o výsledném propolisu hovoříme jako o včelím produktu. Včely propolis využívají v úle jako univerzální antimikrobiální látku, jejíž tenkou vrstvičkou potahují všechny vnitřní části úlu, včetně plástů. Propolis obsahuje více než 100 účinných látek, ze kterých přibližně dvě třetiny vykazují antibakteriální, antimykotickou nebo antivirovou aktivitu.⁶ Nejvíce rozšířenou formou využití propolisu v lékařství je jeho etanolový extrakt – tinktura. Tu připravíme jednoduše extrakcí získaného drceného propolisu v lihu a jeho scizením.

Propolisovou tinkturu jednoduše vmícháme do tekutého medu. Vzniklá směs je homogenní a dále se neodděluje. Osvědčený poměr je jeden díl propolisové tinktury (s 60% etanolem) a 50 dílů medu. Med, který zvolíme, musí být odpovídající kvality. Právě zachování cenných enzymů v co nejvyšší míře naprosto vylučuje použití medů, které byly rozehrívány nešetrným způsobem, kdy dochází k poškození enzymů a flavonoidních látek. Nejlepším zdrojem je samozřejmě med od vlastních včelstev nebo alespoň od včelaře v okolí, kde máme záruku pravosti a kvality medu. Po lepší použití výsledného produktu po přimíchání propolisové tinktury je vhodné použít med tekutý, který se dá nasát podtlakem do injekční

Obr. 2 – Vývoj hojení rány po šesti dnech aplikace potencovaného medu

Obr. 3 – Vývoj hojení rány po 12 dnech aplikace potencovaného medu

stříkačky. Následná aplikace a manipulace s medem je pak mnohem jednodušší jak pro ošetřující personál, tak pro majitele, pokud dochází k ošetřování rány v domácích podmínkách. S výsledným produktem v injekční stříkačce se pak pracuje obdobně jako s komerčními preparáty na bázi gelu. Aplikace je shodná.

Využití potencovaného medu propolisovou tinkturou je velmi široké. Je možno ho využít kromě tradiční aplikace na krycí materiály a bezprostředně do oblasti rány také pro aplikaci do dutin, např. abscesů, píštělí atp. Na počátku procesu hojení, zejména u kontaminovaných, infikovaných a secernujících ran obzvláště např. ve stájovém prostředí, je vhodné provádět ošetření rány a aplikaci medu 2x denně. Po stabilizaci infekce a při dobrém průběhu hojení můžeme později frekvenci snížit. Ošetření provést nejlépe pouze opláchnutím vlažným fyziologickým roztokem s dočištěním rány a aplikací čerstvého medu na ránu a čistou gázu s následným převazem rány. Výborné výsledky jsou dosahovány i při léčbě popálenin a kožních erozí způsobených poleptáním chemickými látkami. U těchto indikací se zpočátku aplikuje pouze čistý med bez propolisové tinktury, kde by i nízká koncentrace lihu mohla škodit. Propolis se u popálenin častěji využívá ve formě masti. Čistou propolisovou tinkturu můžeme s úspěchem využít podobně jako např. jódovou tinkturu při stejné aplikaci. Navíc se však tinktura uplatňuje např. ve stomatologii, nejčastěji při léčbě infekcí v dutině ústní a po extrakcích zubů, kdy přiložení tamponu namočeného do propolisové tinktury přispívá k rychlému hojení a předchází infekci.

Kazuistika s využitím potencovaného medu při ošetření rány, s komplikovaným průběhem hojení

Předkládaná kazuistika je cenná svým srovnáním, jaký obrat v hojení rány nastal po aplikaci potencovaného medu, kdy před touto aplikací byly využívány jiné způsoby pro zhojení rány.

Popis případu

Haurd, francouzský buldoček, pes, nar. 5/2010

Haurd přišel na naši kliniku s četnými ranami po pokousání jiným psem na obou předních končetinách. Pro jeho špatný zdravotní stav byl ošetřen jen konzervativně. Provedla se laváž rány přípravkem SkinMed, poté proplach antibiotiky – gentamycin. Větší rány byly zasvorkovány pomocí Skin stapleru. Haurd dostal antibiotickou clonu na dobu 10 dní (amox./klav. v dávce 15 mg/kg 2x denně) a terapii nesteroidními antiflogistiky. V dalších třech dnech jsme rány lokálně vyplachovali výše uvedenou kombinací. Rány se zdály být suché a čisté. Šestý den se průběh hojení rány začal komplikovat, rány začaly zapáchat a výrazně secernovat a hypergranulovat. Proto jsme zvolili nejprve lokální aplikaci přípravku obsahujícího koloidní stříbro. Když se i nadále rána nehojila dobře, bylo přistoupeno k aplikaci potencovaného medu propolisovou tinkturou. Rána byla 2x denně převazována, kdy se vždy aplikoval potencovaný med na čistou krycí gázu i na povrch rány samotné. Následně byla rána převázána lehkým obvazem s dostatečnou savou vrstvou. Obrat v průběhu hojení byl pozorovatelný již následující den po zahájení aplikace. Po týdenní aplikaci rána vykazovala velmi dobrý průběh hojení. Byla doplněna mast Panaveyxal na granulační okraje rány a kombinována opět s potencovaným medem. Po dvou týdnech aplikace bylo možno ránu označit za téměř úplně vyhojenou.

Závěr

Nespornou výhodou využití těchto dvou včelích produktů při léčbě ran je i cena za takové ošetření. Právě vysoké náklady moderních preparátů a speciálních krycích materiálů pro tzv. aktivní hojení jsou pro tyto metody často limitující při použití ve veterinární praxi. Při současné ceně medu od včelaře při prodeji ze dvora okolo 150 za kilogram a 30ml lahvičky propolisové tinktury za stejnou cenu jsou náklady na 20 ml výsledného produktu v řádu několika korun. Náklady celé léčby jsou tak ve srovnání s komerčními preparáty až neskutečně nízké. Účinnost je však minimálně na srovnatelné úrovni, a proto si jistě tyto pradávnné postupy zaslouží své místo i v dnešní rutinní veterinární praxi velkých i malých zvířat.

Obr. 4– Vzhled rány po 21 dnech

(foto majitelky)

Obr. 5 – Pro snadnější manipulaci je vhodné potencovaný med naplnit do injekčních stříkaček

Literatura:

- WOODS, E. J., COCHRANE, C. A. Percival. Prevalence of silver resistance genes in bacteria isolated from human and horse wounds. *Veterinary Microbiology*, Elsevier, 2009;138 (3-4), pp.325.
- LOEFFLER, A., ET AL. First report of multiresistant, mecA-positive *Staphylococcus intermedius* in Europe: 12 cases from a veterinary dermatology referral clinic in Germany. *Veterinary dermatology*, 2007;(18)6:412-421.
- WHITE, J. W., SUBERS, M. H., & SCHEPARTZ, A. I. The identification of inhibine, the antibacterial factor in honey, as hydrogen peroxide and its origin in a honey glucose-oxidase system. *Biochimica et Biophysica Acta (BBA)-Specialized Section on Enzymological Subjects*, 1963;73(1):57-70.
- ALLEN, K. L., MOLAN, P. C., & REID, G. M. A survey of the antibacterial activity of some New Zealand honeys. *Journal of pharmacy and pharmacology*, 1991; 43(12):817-822.
- MAJTAN, J., MAJTANOVÁ, L., BOHOVA, J., MAJTAN, V.: Honeydew honey as a potent antibacterial agent in eradication of multi-drug resistant *Stenotrophomonas maltophilia* isolates from cancer patients. *Phytotherapy research* 2011;25:584-587.
- MARCUCCI, M. C. Propolis: chemical composition, biological properties and therapeutic activity. *Apidologie*, 1995;26(2):83-99.

Adresa autora:

MVDr. Pavla Bezděková
Veterinární klinika Karla Chvátala
Kroměříž

Česká společnost veterinárních stomatologů vás zve na

Stomatologické jaro v Lednici

30. 4. – 1. 5. 2016, Lednice
Multifunkční centrum zámek Lednice

Seminář je otevřený všem účastníkům, bez nutnosti aktivní účasti.

PŘEDNÁŠKY

<i>Jan Schreyer</i>	Juvenilní stomatologie, Trauma zubů a parodontu, Endodoncie, Komplikace endodoncie
<i>Angela M. Lennox</i>	Úvod do stomatologie fretek
<i>Kateřina Slabá</i>	Hyperplazie dásní
<i>Zbyněk Lónský</i>	Posouzení a biometrika úzké spodní čelisti u psů
<i>Jiří Šedivý</i>	Výplňové a rekonstrukční materiály v humánní stomatologii

Registrační poplatek: 3 600 Kč

Zahrnuje odborný program, občerstvení, oběd, večerní program, nedělní program (s výjimkou vstupného do placených objektů).

Snížený poplatek:

3 000 Kč – bez večerního programu

2 500 Kč – studenti a aktivní prezentace

On-line registrace na
www.vet-stom.cz

Účastnický poplatek lze hradit prostřednictvím NK bodů (Norbrook konto).

veterinářství

veterinární klinika

Konference K pramenům zdraví v Českém Krumlově

V srpnu 2015 proběhl v Českém Krumlově již několikátý ročník konference K pramenům zdraví reprezentující ve zdravotnictví směr, snažící se rozšířit akademickou medicínu, založenou na přírodních vědách o pohled věd humanitních, o rozměry sociální a etické, duševní a duchovní. Opírá se přitom o koncept a tradici antroposofické medicíny, která již takřka sto let spojuje moderní západní lékařství s moudrostí o člověku. Z tohoto spojení vyvstávají nové perspektivní přístupy pro diagnostiku, terapii i prevenci.

Konference navazovala na pětiletý běh vzdělávání IPMT (International Postgraduate Medical Training), které se konalo v Českém Krumlově v předchozích letech.

Antroposofická medicína je integrativní diagnostický a léčebný koncept spojující akademickou medicínu, založenou na přírodních vědách, s antroposofií Rudolfa Steinera. Praktikují ji lékaři v nemocnicích i soukromých praxích ve více než 60 zemích světa. Je orientována bezprostředně na fyzické, duševní a duchovní potřeby konkrétního pacienta, což ji činí lidskou a blízkou životu.

Antroposofičtí lékaři procházejí standardním všeobecným, případně odborným lékařským vzděláním, které si rozšiřují o studium antroposofického konceptu člověka a světa. V praxi je pak kladen důraz na úzkou spolupráci s pacientem. Ten má být dobře informován o svém stavu a, jak je to jen možné, aktivně zapojen do procesu vlastní léčby a uzdravování.

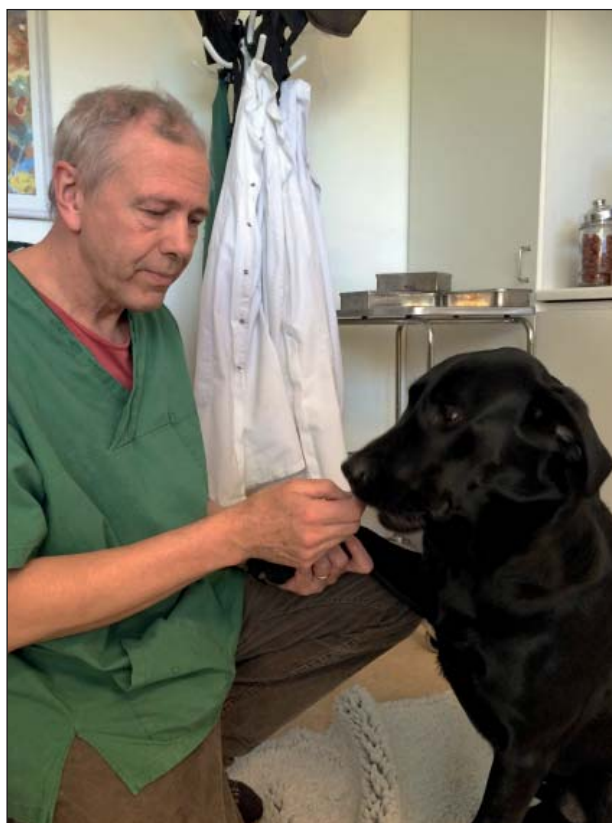
Antroposofická medicína vyvinula řadu medikamentů a specifických léčebných postupů. Spolu s uměleckými terapiemi, léčebnou eurytmií, rytmickými masážemi a konceptem prevence, založeným na celoživotním vzdělávání a sebevýchově, tvoří komplexní medicínský systém.

„Nejde o to, vytvářet protiklady vůči dnešním uznávaným lékařským metodám, jejichž principy plně přijímáme. Poznatky o člověku, kterých lze současnými přírodovědeckými metodami dosáhnout, se antroposofie snaží rozšířit o poznávání duchovních aspektů člověka.“

Dr. med. I. Wegman, Dr. phil. R. Steiner

Jako samostatná součást loňské konference proběhl specializovaný seminář, který odborné veřejnosti představil v Čechách poprvé antroposofické veterinární lékařství. Tento léčebný přístup spočívá v prohloubení a obohacení akademické veterinární medicíny a její ryze přírodovědecké perspektivy o filozofické/antroposofické pojetí podstaty života a živých organismů. Toto pojetí

nalézá svůj výraz především v univerzální čtyřčlenné typologii organismů, rozlišující 1. tělesnost, 2. utvářející a oživující síly organismu, 3. duševnost/citovost organismu, umožňující vznik vědomí a 4. jeho duchovnost – rozumnost, zakládající sebevědomí individuality. Z toho pak vyplývají nové možnosti porozumění původu a podstatě nemocí i nové možnosti pro diagnostiku a léčení zvířat.

Seminář antroposofického veterinárního lékařství po celý týden v odpoledních hodinách vedl švédský veterinární lékař Wilbert Beyer.

Představil nám základy antroposoficky rozšířené veterinární medicíny a z této perspektivy i předpoklady zdravého chovu zvířat, resp. faktory, které mohou vést k jejich onemocnění. Velkou pozornost věnoval rozdílu mezi člověkem a zvířetem, tomu, jak se k sobě člověk a zvíře vztahují; dále pochopení podstaty zvířat – vše z pohledu antroposofické filozofie a goetheanistické zoologie. Na tomto základě nás pak vedl k porozumění a specifčnosti zvířecích onemocnění a jejich léčby.

Michal Jiříčka

Petr Moj,
technik,
specialista

Veterinární ortodoncie – řešení ortodontických vad v praxi z pohledu zubního technika

P. MOJ

STOMATOLOGICKÁ LABORATOŘ LPDENTAL – ЛПДЕНТАЛ.

SOUHRN

Moj P. **Veterinární ortodoncie – řešení ortodontických vad v praxi z pohledu zubního technika.** Veterinární klinika 2016;13:65-71

Dynamicky se rozvíjející obor Veterinární stomatologie-ortodoncie vychází v principech ošetření – přístrojově i materiálově, z humánní medicíny. Vše má ale své charakteristické odlišnosti. Nově vzniklé ucelené specifické ortodontické metody a postupy jsou určeny pouze pro dentální medicínu zvířat. Vycházejí z popisu základních ortodontických vad u psů a koček, pro které lze podle specifických metod a postupů navrhnout vhodnou ortodontickou aplikaci a následně ji zhotovit podle popsaného pracovního postupu ortodontické korekce zubů u psa. Tímto způsobem lze realizovat libovolně složité typy posunů zubů.

SUMMARY

Moj P. **Veterinary orthodontics – solution for orthodontic impediments in practice from the perspective of a dental technician.** Veterinární klinika 2016;13:65-71

Dynamically developing field of veterinary dentistry-orthodontics originate from the principles of treatment, instruments, and materials from human medicine. But all of that has its own characteristic differences. Newly established comprehensive specific orthodontic methods and procedures are intended only for dental medicine of animals. It is based on description of basic orthodontic impediments in dogs and cats. These are specific methods and procedures that suggest suitable orthodontic application and making according to the described workflow of orthodontic correction of the teeth. By this way it can be implemented arbitrarily complicated types of shifts teeth.

Úvod

Veterinární ortodoncie je úzce specializovaná část oboru veterinární stomatologie. Tato poměrně nová specializace, ale zároveň také jedna z nejrychleji se aktuálně rozvíjejících, má ve veterinární medicíně své začátky již před rokem 1989. Už tehdy se veterináři ošetřující služební a pracovní psy pro armádu a policii intenzivně věnovali stomatologii. Ošetření zvířat ale z velké míry záviselo na spolupráci s humánními stomatology. Úskalím po roce 1989 byla pro veterinární kliniky poměrně vysoká vstupní finanční náročnost a nedostatek odborně kvalifikovaných ošetřujících lékařů. Proto byla nabídka těchto úzce specifických služeb omezena pouze na pár míst v České republice. Dnes můžeme konstatovat, že zhruba po 25 letech je v naší republice celá řada kvalifikovaných veterinárních stomatologů, kteří na svých pracovištích nabízí komplexní stomatologickou péči, jež jako celek nabízí možnost parodontologického vyšetření a ošetření poškozene-

ných zubů s možností rekonstrukce, nebo ortodontických úprav skusu pro celou řadu savců včetně psů a koček.

Ortodoncie u koček a psů

Kočka domácí (Felis silvestris f. catus) – z funkčního hlediska se zde přistupuje pouze ke korekci špičáků, které mají kvůli celkové účinnosti chrupu nejdůležitější funkci.

Pes domácí (Canis lupus f. familiaris) – s přihlédnutím k celkové správné funkci chrupu při skusu nejčastěji u psů korigujeme nevhodné postavení dolních špičáků, především strmé s náklusem do patra v horní čelisti, úpravy předkusu, podkusu, klešťového nebo zkříženého skusu. V těchto případech může docházet k traumatizaci měkkých tkání, snížení účinnosti funkce chrupu při přijímání potravy nebo rychlému opotřebování zubů (abrazi) náklusem zubů tzv. hrana na hranu atd.

Možnosti ortodontických úprav skusu u jednotlivých druhů zvířat s pomocí ortodontických aplikací

Korekce v postavení zubů se praktikují především u psů a koček. Jen velmi omezeně a zřídka se korekce provádí i u jiných druhů zvířat, jakými mohou být například králík, krysa nebo potkan atd.

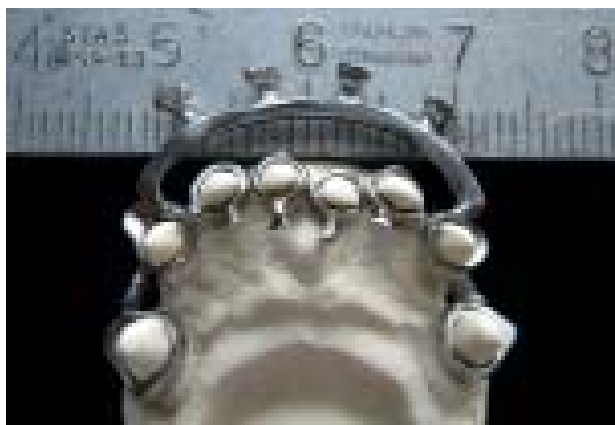
Kočkovití (Felidae) – U malých plemen koček (*Felis silvestris f. catus*) se provádí v porovnání se psy korekce v omezenějším měřítku. Z praktického hlediska se u těchto malých kočkovitých šelem realizují pouze korekce špičáků. Tyto zuby mají ve funkci chrupu nejdůležitější úlohu. Protože jde z hlediska ošetření o zuby velmi drobné, na které nelze vyvíjet větší tlak, provádí se korekce pouze s pomocí elastických řetízků, gumiček či kovových tažných pružinek. Tento typ aplikací používáme především k lingválnímu (palatinálnímu) posunu špičáků ve směru kaudálním (sagittalis-cranialis-dorsalis). Na posuny ve směru rostrálním nebo vestibulárním (labial-ventralis-buccal) používáme speciálně zhotovené ortodontické aplikace (rovnátka), které pracují na principu roztažných pružin (obr. 1). Ortodontické aplikace se vsazenými tažnými nebo „samotažnými“ ortodontickými šrouby můžeme použít opravdu vyjímečně u větších plemen kočky domácí, nebo u větších druhů kočkovitých šelem (Felidae).

Obr. 1 – Aplikace s roztažnou pružinou u kočky

Obr. 2 – Aplikace s miniroztažným šroubem u menšího plemene psa

Obr. 3 – Aplikace v kombinaci s elastickými řetízky u malých plemen psů

Psovité (Canidae) – Způsoby korekce zubů u psů jsou s přihlédnutím k různé velikosti a temperamentu plemen v porovnání s kočkovitými (Felidae) obsáhlejší a složitější. Nekorigují se zde pouze špičáky, ale i řezáky (jeden, ale i všechny současně) a příležitostně také premoláry, proto jsou ortodontické aplikace u psů složitější. Úměrně s velikostí plemene psa roste i velikost zubů (špičáků) určených ke korekci. K tomuto faktoru musíme při navrhování vhodné ortodontické aplikace také přihlížet, abychom zvolili účinný zdroj síly vyvíjející přiměřený tlak nutný k pohybu daných zubů. V neposlední řadě je to také temperament daného plemene (ale i jedince), ke kterému musíme při volbě vhodného typu ortodontické aplikace přihlížet. Výsledná aplikace musí být navržena tak, aby byla dostatečně pevná a odolná, protože opravy mnohdy vyžadují opětovné uspání zvířete a výrobu nové aplikace.

1) Malá plemena – u nejmenších plemen postupujeme podobně jako u koček. Ke korekci se používají elastické řetízky a gumičky. U těch o něco větších (např. yorkširský teriér) můžeme již použít aplikace s miniroztažnými šrouby (obr. 2) nebo labiální oblouky v kombinaci s elastickými prvky k posunu frontálních zubů (obr. 3).

2) Středně velká plemena – zde již máme v mordě psa dostatek místa pro zhotovení jakéhokoliv typu aplikace

Obr. 4 – Aplikace s třístranným ortodontickým šroubem – posun ve třech různých směrech

Obr. 5 – Aplikace s třístranným ortodontickým šroubem-posun ve 2 různých směrech

k posunu jednoho, ale i celé skupiny nebo skupin zubů v několika směrech současně (obr. 4). Můžeme zde použít aplikace pracující na principu elastických prvků nebo pružin (obr. 6), ale také rovnátka se zabudovanými tažnými nebo „samotažnými“ šrouby (obr. 5). S přihlédnutím k velikosti zubů jednotlivých plemen lze zde také použít klasické ortodontické zámky z humánní ortodontie.

Paradoxně zde musíme zhotovovat mnohdy rovnátka s přihlédnutím k temperamentu středně velkých plemen

Obr. 6 – Aplikace s aktivními drátěnými roztažnými prvky

celokovová (obr. 7). U velkých plemen lze jednotlivé prvky aplikace zalít do dostatečně silné vrstvy pryskyřice. Zde jsou rovnátka menší, proto musí být mnohdy zhotovena téměř celé z chromkobaltové slitiny (obr. 8). Veškeré aktivní a pasivní prvky ortodontického aparátu jsou pak součástí nebo jsou zakomponovány uvnitř kovové konstrukce (obr. 9). Zde již následně dochází k minimálnímu poškození. Maximálně může dojít k nepatrnému oděru povrchu aparátu.

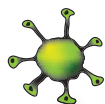
Clindamycine

Vele 200 mg

tablety pro psy

v balení 2×10 nebo 8×10 tablet

léčba:

Infikované rány a abscesy

Perioperační

Infekce dutiny ústní a zubů

profylaxe při chirurgickém ošetření zubů

Osteomyelitis

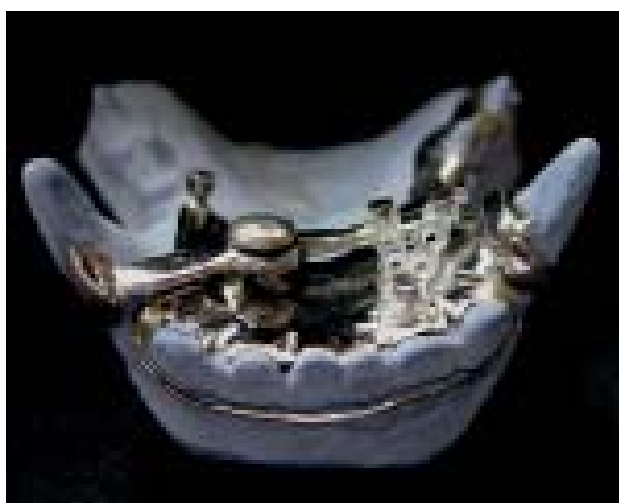
dávkování:

5,5 mg/kg každých 12 hodin – 7 dní

5,5 mg/kg každých 12 hodin – 10 dní

5,5 mg/kg každých 10 hodin – 10 dní

11 mg/kg každých 12 hodin – 28 dní

Obr. 7 – Celokovová aplikace. Aktivní prvek -elastický řetízek

Obr. 8, 9 – Celokovové aplikace. Aktivní prvky – ortodontické šrouby

3) Velká plemena - používáme zde stejně jako u středně velkých plemen všechny typy ortodontických aplikací k libovolnému posunu jednoho nebo celé skupiny (skupin) zubů. Ortodontické aplikace jsou akorát větší a masivnější (foto 9). Musí vyvíjet úměrně větší sílu nutnou k posunu větších zubů především špičáků.

Možnosti v zhotovení vhodné ortodontické aplikace

S přihlédnutím k specifikům daného případu se zde nabízejí dvě možnosti:

1) Ortodontickou aplikaci si ošetřující lékař zhotoví „z volné ruky“ přímo v tlamě psa. Lze takto zhotovovat lité pryskyřičné nákusné dlahy. V určitých případech vsazovat ortodontické šrouby nebo kovové tlačné-tažné prvky. Nejčastěji se ale takto v ordinaci upevňují elastické řetízky a gumičky s pomocí kotev nalepených na zubech nebo ortodontických miniimplantátů implantovaných v dásni k určitým posunům zubů.

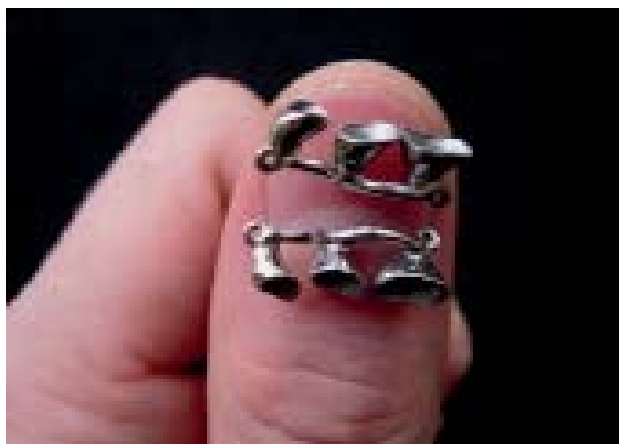
2) Ortodontická aplikace je zhotovena v zubní laboratoři. Nabízí se zde celá řada typů ortodontických aplikací umožňujících posun zubu nebo zubů v jakémkoliv požadovaném směru. Lze takto vyrobit aplikace k posunu i velmi malých zubů (obr. 11) v případech, kdy standardně vyráběné ortodontické části aplikací, které jsou téměř vždy adaptovány z humánní ortodoncie, jsou příliš velké (obr. 10,12).

Obr. 10 – Úchytné lité kovové prsteny k samostatnému posunu premolárů

Obr. 11 – Aplikace se stabilizačním litym kovovým okrajem k labiálnímu posunu řezáků

Obr. 12 – Úchytné lité kovové prsteny k současnému posunu premolárů

Pracovní postup ortodontického ošetření psa

1) Ordinační fáze – Vychází z prvotního komplexního vyšetření daného případu. Určí se příčina ortodontické anomálie. S přihlédnutím k atypickému postavení zubů se stanoví celkový vliv anomálie na funkci chrupu spočívající v příjmu potravy, ale i celkového zdraví pacienta. Po vyloučení tzv. kosmetických úprav skusu, které jsou neetické, ale i pro zvířecího pacienta zbytečné, se v případě zkonstatování účelnosti zákroku přistoupí k ortodontické korekci zubů. Veterinární lékař který terapii indikuje, musí stanovit přesnou diagnózu a odlišit skeletální a dentoalveolární vadu.¹

2) Ordinační fáze – Ošetřující lékař konzultuje s vlastníkem psa všechna omezení a úskalí, která bude obnášet nasazení rovnátek. Seznámí ho s možnostmi, které mohou být u pacienta v daném případě použity. Po dohodě s klientem se zvolí vhodný způsob léčby. Je-li u zvoleného typu korekce nutné zhotovit rovnátka, která nelze zhotovit „z volné ruky“ v ordinaci osloví ošetřující lékař vhodnou zubní laboratoř. V této první fázi lékař popíše zubnímu technikovi, o jaký jde zhruba případ. Stanoví se s přihlédnutím k daným podmínkám, zdali se použije otiskovací lžice (obr. 14,15), nebo se otisky zhotoví „z volné ruky“ bez otiskovací lžice (obr. 13). Zvolí se typ otiskovací hmoty, který bude použit k otiskování čelistí se zuby. Volba vhodné metody vyžaduje znalosti ortodontické problematiky a jejích teoretických principů.² Záleží na zkušenostech a technické zdatnosti pracoviště.²

3) Ordinační fáze – probíhá v celkové anestezii, kdy lékař sejme otisky zubů a pošle je do zubní laboratoře. Použitá otiskovací hmota se volí s přihlédnutím k délce přepravy otisků z kliniky do zubní laboratoře. Budou-li otisky doručeny do druhého dne, zhotovují se z alginátu (obr. 13). U 2 až 5 dnů doručení je lepší použít otiskovací hmoty na bázi K, C silikonu (obr. 14). V případě ještě delší doby doručení, nebo požadavku na stabilní a tvarové deformaci nepodléhající otisky je nutné použít kvalitní A silikonu (obr. 15) nebo hmoty na bázi VPS. Je vhodné konzultovat pracovní postup předem s laboratoří a ve složitějších případech přizvat k snímání otisků i laboranta.³

Sejmutí otisků.

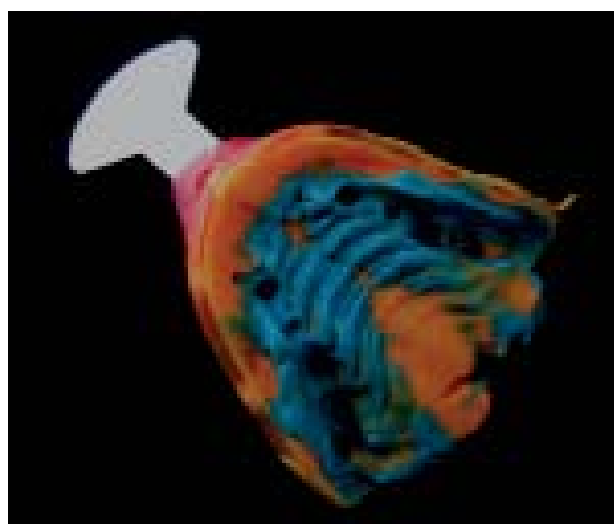
a – Otisk z volné ruky bez otiskovací lžice (obr. 13). Otiskovací hmota se nanese v přiměřeném množství a tloušťce do tlamy psa tak, aby se otisk snadno nedeformoval. V případě potřeby se do otiskovací hmoty před ztuhnutím v tlamě vpraví vyztužovací prvek. Tato metoda je efektivní při zhotovování otisků od řezáků po druhý premolár v přiměřené velikosti. Kvalitní celkový otisk čelisti touto metodou zhotovit nelze. Zároveň je problematické kvalitně otisknout příliš malou čelist, například u koček nebo zhotovit velké otisky u velkých plemen psů (zvláště z alginátu).

b – otisk prefabrikovanou otiskovací lžicí – vyrábějí se v základních konfekčních velikostech pro psy. Používají se pro otisky složitých aplikací, u kterých nesmí dojít k žádné tvarové deformaci otisku.

c – otisk individuálně vyrobenou otiskovací lžicí (obr. 14,15) – vyrábějí se na míru pro všechny druhy ošetřovaných zvířat. Používají se pro otisky složitých aplikací, u kterých nesmí dojít k žádné tvarové deformaci otisku. Velmi efektivní pro otisky u kočky (obr. 14), případně větších plemen psů nebo jiných velkých zvířat.

Obr. 13 – Alginátový otisk zhotovený z volné ruky

Obr. 14 – K silikon. Otisk horní čelisti kočky v individuální otiskovací lžici

Obr. 15 – A silikon – otisk horní čelisti psa v individuální otiskovací lžici

4) Laboratorní fáze – Dodané otisky případu se vylíjí sádrou. Zhotoví se sádrové otisky situace, na kterých se navrhne vhodný typ aplikace pro požadovaný posun zubů.

Navržení ortodontické aplikace

a – Ošetřující lékař má jasnou představu o celkovém typu a tvaru aplikace. Požadavek zadá laboratoři. Ta pouze upraví konstrukční stránku věci tak, aby požadovaný typ aplikace byl v daném případě funkční.

b – Ošetřující lékař má požadavek pouze na princip tahu aplikace – elastické prvky (foto 7, 16), ortodontický šroub (obr. 2, 4, 5, 8, 9, 11, 17), kovová skluzná plocha (obr. 17) ,pružiny (foto 1, 6, 18) atd. Laboratoř s přihlédnutím ke všem specifikům případu navrhne nejvhodnější konstrukci rovnátka.

Podle návrhu se zhotoví ortodontická aplikace, která je následně doručena veterinární klinice.

Obr. 16 – Aktivní prvky aplikace-elastické prvky

5) Ordinační fáze. Pacientovi jsou v celkové anestezii nasazeny rovnátka. Klient je poučen jak udržovat orální hygienu pacienta při nošení korekčního aparátu, a jak se celkově v období korekce zubů starat o pacienta. Poučení

Obr. 17 – Aktivní prvky aplikace – kovová skluzná plocha, ortodontický šroub a elastické řetízky

Obr. 18 – Aktivní prvek aplikace – drátěný tlačný prvek

spočívá především v tom, aby klient dbal a předcházel tomu, že by mohl pes kousat do tvrdších předmětů (hračky, klacky atd.), čímž by mohl poškodit ortodontickou aplikaci. V případě nutnosti dotahování ortodontických šroubů dostane klient zaškolení.

6) Ordinační fáze – Spočívá ve fázi průběžných kontrol po dobu korekce.

7) Ordinační fáze – Rovnátka jsou v celkové anestezii sejmuta. Zuby očištěny od zbytků tmelící hmoty. Především u rychlých posunů s pomocí elastických prvků mohou být zuby po sundání rovnátek uvolněné, s tendencí vracet se do původní pozice. Zde se situace řeší tak, že se zuby ve své nové pozici dočasně zpevní vhodným typem dlahy.

Závěr

Veterinární stomatologie, včetně ortodontie má své historické základy v humánní stomatologii. Přístroje, materiály i postupy jsou od ní odvozeny. Vše má ale své charakteristické odlišnosti, nejen v ošetření zubů,

i v ortodoncii. Obor se vyvíjí a přizpůsobuje aktuálním potřebám případů, kdy vznikají ucelené specifické metody a postupy určené pouze pro dentální medicínu zvířat. Spoluprací veterinárního stomatologa se zubní laboratoří, která je schopna efektivně a účelně spolupracovat nejen na případech s protetikou, ale i v ortodoncii, se značně rozšiřují možnosti v ošetření pacientů. V případě ortodoncie lze touto formou spolupráce realizovat libovolný typ korekce zubů.

Literatura:

1. LONSKÝ, Z. Úvod do veterinární terminologie malokluzí a etika řešení ortodontických vad u psa, Veterinární klinika
2. LONSKÝ, Z. Komplexní přístup k ortodontickému pacientovi, Veterinární klinika
3. FICHTEL, T. a kol.: Nemoci ústní dutiny, Ortodoncie in M. Senior a kol. Nemoci psa a kočky str. 645 – 651, Noviko 2000.
4. ČÁP, M. Ortodontie. Veterinární lékař 2000,7.
5. STAUDACHER, G. Kieferorthopädische Behandlungen im Oberkiefer von Hund und Katze. Der praktische Tierarzt 1996;8/967-693.
6. COLIN, K. L. Laurence J. Walsch, PhD, DDS, FFOP (RCPA): Douglas Harbrow, BSc: Art A. R.Taverne, BDS, SpecDent, DDentMed: Anne L. Symons, BDS, MDS, PHD, GCEd (2000): Orthodontic Tooth Movement in the Prednisolone-Treat Rat. Angle Orthodontist 2000;(70)2:118-125.
7. EICKHOFF, M. Zahnfehlstellungen beim Hund. www.vet-dent.com
8. STAUDACHER, G. Zahnfehlstellungen bei der Katze. www.tierklinik-aachen.de
9. STAUDACHER, G. Zahnfehlstellungen bei Hund. www.tierklinik-aachen.de
10. Odonto-stomatologie canine et feline.Orthodontie. www.vetortho.net
11. BROOK, A. NIEMIEC. Color Handbook of Small Animal Dental, Oral, and Maxillofacial Dental Disease.
12. GAJ, J. Základy stomatologické propedeutiky psa.
13. BELLOWS, J. Feline Dentistry.
14. FRANK, J. VERSTRAETE, M. Self Assessment Colour Review of Veterinary Dentistry
15. COLIN, E. HARVEY, P., EMILY: Small animal dentistry.
16. ROBERT, B., WIGGS, R., B., HEIDI B. LOBPRISE, H. B.: Veterinary Dentistry Principles and Practice.
17. STAUDACHER, G. Kieferorthopädie bei Hund und Katze.
18. ФРОЛОВ, В. В: Стоматология собак.

Adresa autora:
Petr Moj,
Zubní laboratoř LPdental
Generála Svobody 280/24
736 01 Havířov-Šumbark
CZECH REPUBLIC
mob: (+420) 739 189 038
www.lpdental.cz

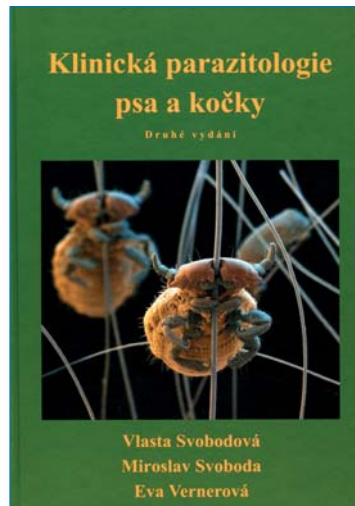
Nabídka publikací pro rok 2016

KLINICKÁ PARAZITOLOGIE PSA A KOČKY

Prof. MVDr. Vlasta Svobodová, CSc., DipEVPC, profesorka veterinární parazitologie

Prof. MVDr. Miroslav Svoboda, CSc., profesor vnitřních chorob malých zvířat

MVDr. Eva Vernerová, Ph.D., odborný pracovník Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv

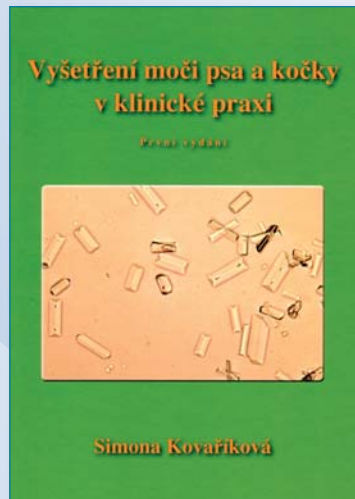
Odborná publikace zaměřená na výskyt, diagnostiku, terapii a prevenci nejdůležitějších parazitárních onemocnění malých zvířat. V obecné části se autoři zabývají zásadami parazitologické diagnostiky a možnostmi léčby vnitřních i kožních onemocnění parazitárního původu. Speciální část je zaměřena na jednotlivé parazitózy v souladu s jejich taxonomií nebo orgánovým postižením. Třebaže je v knize popsáno na 200 různých parazitů psů a koček, věnují se autoři zejména těm nosologickým jednotkám, které hrají dominantní roli při ochraně zdraví zvířat zájmových chovů a člověka. Tato reprezentativní publikace zahrnuje desítky názorných ilustrací Josefa Zatloukala a 150 mnohdy unikátních fotografií od 35 autorů z celého světa. Pro rychlou orientaci obsahuje kniha kromě rejstříku tabelární přehled diagnostiky a terapie nejdůležitějších onemocnění, ale také aktuální přehled přípravků s účinkem proti vnitřním i zevním parazitům psů a koček registrovaných v České republice. Klinická parazitologie psa a kočky je určena především veterinárními lékaři a studentům veterinární medicíny, ale také dalším odborníkům medicínského a přírodovědného zaměření, příp. vyspělým chovatelům.

počet stran: 241

650 Kč

VYŠETŘENÍ MOČI PSA A KOČKY V KLINICKÉ PRAXI

MVDr. Simona Kovaříková, Ph.D., odborná asistentka, specialista na nemoci ledvin a močových cest

Kniha si klade za cíl být praktickým průvodcem při vyšetření moči u psů a koček v každodenní klinické praxi. Zabývá se technikou odběru vzorku moči, preanalytickou fází, fyzikálními metodami vyšetření, chemickou analýzou, mikroskopickým vyšetřením močového sedimentu, kultivací moči a shrnuje i další možnosti vyšetření. Stručný a prakticky orientovaný výklad je doplněn 24 přehlednými tabulkami a 93 kvalitními a instruktivními obrázky a schémata. Některé nálezy v močovém sedimentu publikované v této knize lze pro svoji kvalitu a diagnostickou hodnotu označit za unikátní. Publikace je určena všem veterinárními lékaři a studentům veterinární medicíny, kteří si chtějí rozšířit svoje vědomosti a nabízet klientům stále kvalitnější služby. Vyšetření moči je v klinické praxi poněkud opomíjenou diagnostickou metodou i přesto, že je poměrně jednoduché a lze je v plném rozsahu provádět i na prvoliniovém pracovišti.

počet stran: 106

470 Kč

Objednávkový kupon

Klinická parazitologie psa a kočky

650 Kč

počet ks

Vyšetření moči psa a kočky v klinické praxi

470 Kč

počet ks

Firma

Jméno a příjmení

Adresa

IČO

DIČ

Telefon:

E-mail:

Vyplněný objednávkový kupon prosím zašlete na e-mail: odbyt@profipress.cz nebo poštou na adresu

Profi Press s. r. o., Jana Masaryka 2559/56b, 120 00 Praha 2. Vaše dotazy rádi zodpovíme na tel.: 277 001 600 nebo odbyt@profipress.cz

Nabídka předplatného pro rok 2016

sleva
10 %
Platí při objednání obou časopisů
(sleva bude odečtena na faktuře)

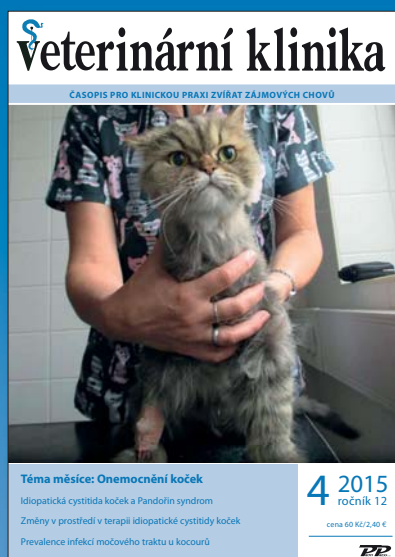
veterinářství

Stavovský a odborný měsíčník pro veterinární lékaře
Odborný veterinární měsíčník určený všem praktickým veterináři v ČR i v SR. Časopis je rozdělen v poměru odpovídajícím požadavkům čtenářů na stálé rubriky, kterými jsou malá zvířata a hospodářská zvířata, včetně koní. Další část odborných rubrik zahrnuje témata exotických zvířat, hygieny potravin, drůbeže a volně žijících zvířat. Informační servis, management, legislativa a přehled nově registrovaných veterinárních léčiv doplňují komplexnost časopisu tak, aby byl nepostradatelným pro každého veterinárního lékaře. Rozsah časopisu je 68 až 72 stran. Časopis má významné zastoupení u čtenářů ve Slovenské republice a byl zařazen mezi odborné recenzované časopisy.

roční předplatné 12 čísel 1140 Kč

veterinární klinika

Časopis pro veterinární lékaře - specialisty zabývající se klinickou praxí zvířat zájmových chovů

Vysoce odborné články a anotace ze zahraničních časopisů monitorují nejnovější léčebné postupy uplatňované na špičkových domácích či zahraničních veterinárních pracovištích.

Časopis se svým zaměřením specializuje na čtenářskou obec s nejvyšší odbornou erudicí a specializací v jednotlivých oborech.

Časopis je dvouměsíčník, rozsah 28 až 32 stran. Časopis má významné zastoupení u čtenářů ve Slovenské republice a byl zařazen mezi odborné recenzované časopisy.

roční předplatné 6 čísel 360 Kč

Objednávkový kupon

Veterinářství roční předplatné

1140 Kč

počet ks

Veterinární klinika roční předplatné

360 Kč

počet ks

Firma

Jméno a příjmení

Adresa

IČO

DIČ

Telefon:

E-mail:

Vyplněný objednávkový kupon prosím zašlete na e-mail: odbyt@profipress.cz nebo poštou na adresu Profi Press s. r. o., Jana Masaryka 2559/56b, 120 00 Praha 2. Vaše dotazy rádi zodpovíme na tel. 277 001 600 nebo odbyt@profipress.cz

Rizikové faktory rozvoje infekce nebo zánětu v ráně po operaci lcc u psů

Kompletní nebo parciální ruptura předního zkříženého kolenního vazů je nejčastějším poraněním kolene u psů. Existuje několik způsobů intraartikulární i extraartikulární stabilizace kolene. Extrakapsulární laterální sutura (ECLS) je často používanou metodou, jak zabránit přednímu zásuvkovému pohybu a interní rotaci tibie. TPLO (tibial plateau leveling osteotomy) je efektivní metodou, jak vrátit kolenu normální funkci a neutralizovat zatížení kraniální tibie.

Pooperační infekce má vliv na úspěšnost chirurgického zákroku, prodlužuje hojení a zvyšuje výdaje majiteli. Ve veterinární literatuře se výskyt infekcí po čistém chirurgickém zákroku udává 3,6–5,8%. Riziko infekce výrazně snižuje profylaktické podání ATB.

Do této retrospektivní studie byli zařazeni všichni psi, kteří absolvovali v letech 2005–2006 TPLO nebo ECLS, což bylo 808 pacientů a 902 zákroků. Ve 496 případech lékaři provedli ECLS a v 406 případech TPLO. Psi byli uvedeni do anestezie propofolem (4–6 mg/kg i. v. do efektu) s následným vedením inhalační narkózy. Rozdíly v aplikaci premedikace, anestetik a analgetik nebyly pro danou studii relevantní a autoři je proto nebrali v potaz. Všem psům byl profylakticky aplikován cefazolin (22mg/kg i. v.) během indukce a aplikace se opakovala každých 120 minut zákroku do konce operace.

Při ECLS byla vedena parapatelární incize, laterální artrotomie, odstraněny zbytky prasklého LCC a zrevidovány menisky. Poté byl kloub stabilizován jednou nebo dvěma cirkumfabelo-tibiálními smyčkami monofilamentním nylonem se zajištěním kovovými svorkami nebo uzlem. Po následné imbrikaci fascie m. biceps femoris byla rána zašita standardním způsobem.

Při TPLO byl veden mediální parapatelární řez, provedena mediální artrotomie s následným odstraněním

zbytků prasklého vazů a inspekci menisků. Po osteotomii proximální části tibie bylo tibiální plateau rotováno a ukotveno v nové pozici speciální ploténkou a kostními šrouby. Implantát byl překryt fascií a podkoží a kůže byly rutinně zašity.

Pooperační podávání ATB bylo volbou daného chirurga podle délky a náročnosti zákroku, podle event. narušení sterility během operace a podle toho, jestli probíhalo u pacienta jiné souběžné onemocnění.

K rozvoji zánětu nebo infekce došlo u 55 případů z 902 (6,1 %) během půl roku po operaci. Mezi výskytem infekce po TPLO a ECLS byl významný rozdíl – po TPLO došlo ke komplikacím v 8,4 % případů a po ECLS v 4,2 % případů. Dalším z rizikových faktorů pro rozvoj zánětu nebo infekce (kromě zvolené metody) bylo použití kovových svorek k sutuře kůže místo klasického šicího materiálu. Nevstřebatelný materiál na bázi nylonu byl použit k sutuře v 71,4 % případů, kovové svorky ve 25,6 % a u 3 % intradermální steh. Použití svorek znásobilo počet zánětů a infekcí po operaci 1,9krát ve srovnání s použitím jiného materiálu.

Riziko komplikací naopak významně snížilo podávání ATB po operaci. Jiné faktory, jako délka zákroku, podaná NSAID, zkušenosti operujícího chirurga, parciální vs. totální ruptura vazů, použití kovové svorky nebo uzlu při ECLS, velikost a typ nylonového vlákna nebo kovových destiček nebyly pro rozvoj infekce nebo zánětu statisticky významné.

Frey T., Hoelzler M. G., Scavelli T. D., Fulcher R. P., Bastian R. P. Risk factors for surgical site infection-inflammation in dogs undergoing surgery for rupture of the cranial cruciate ligament: 902 cases (2005–2006). JAVMA 2010; 236: 88-94

MVDr. Jana Leimerová

Rizikové faktory vzniku septické peritonitidy po operacích GIT u psů

Operační zákroky na zažívacím aparátu jsou ve veterinární medicíně malých zvířat běžné, ať už z diagnostických nebo terapeutických důvodů. Přestože jsou tyto operace na některých pracovištích rutinní, existuje neustálé riziko vzniku fatálních pooperačních komplikací, z nichž nejdůležitější je únik zažitiny do dutiny břišní s následným rozvojem septické peritonitidy. Mnohokrát byly popsány rizikové faktory související s peri- i pooperačními komplikacemi, např. u zvířat, která podstoupí jeden zákrok, je riziko komplikací mnohem menší než u zvířat s mnohočetnými zákroky, ale komplikace jsou stejně četné u operací na tenkém i tlustém střevě.

Jako hlavní dva rizikové faktory pro rozvoj pooperačních komplikací figuruje předoperační septická peritonitida a hypoproteinémie s hypoalbuminemií. Pokud má zvíře již před samotným zákrokem septickou peritonitidu, riziko dehiscence rány i riziko úhynu se mnohonásobně zvyšuje. Mortalita psů se v tomto případě pohybuje od 37 do 85 %. O důležitosti předoperační hladiny bílkovin v krvi, především pak hladiny albuminu, se stále diskutuje. Jedna studie uvádí, že hypoalbuminémie výrazně zvyšuje riziko dehiscence anastomózy střeva. Jiné studie hypoalbuminemii nepopisují jako významný rizikový faktor. Nicméně korekce nízké hladiny bílkovin je během chirurgického zákroku na trávicím aparátu rozhodně doporučena. Autoři této studie předpokládali, že hypoproteinémie bude jedním ze zásadních rizikových faktorů pro vznik pooperační septické peritonitidy a event. úhynu pacienta. Do studie bylo zařazeno 197 psů, kteří v letech 1998–2007 prodělali chirurgický zákrok na žaludku, tenkém nebo tlustém střevě a u nichž byla provedena incize všech vrstev daného orgánu. Lékaři zpracovali všechna relevantní data známá před chirurgickým zákrokem (věk, pohlaví, váhu, přítomnost nebo absenci pooperačně probíhající peritonitidy, podávané léky, hodnoty biochemického a hematologického vyšetření krve, přesné místo a důvod zákroku, přítomnost tumorů, cizího tělesa, odběru biopsií apod.), během operace (výskyt hypotenze během narkózy, délka jejího trvání, počet epizod hypotenze, délka trvání zákroku, délka trvání anestezie, zda a jaká ATB byla použita během operace, jestli došlo k zástavě apod.) i po ní (délka hospitalizace na jednotce intenzivní péče, délka celkové hospitalizace, aplikace čerstvé nebo zmražené plazmy, hodnoty tělesné teploty a event. výskyt hypertermie, zda došlo k rozvoji septické peritonitidy, zda pacient zemřel nebo musel být utracen, zda byly podávány NSAID nebo kortikoidy apod.). Každý chirurgický zákrok byl následně popsán a rozdělen do skupin. První skupina zahrnovala všechny operace. Další dvě skupiny se rozdělily podle toho, zda byla nebo nebyla přítomna před operací septická peritonitida a další tři skupiny vznikly podle lokalizace zákroku (žaludek, tenké střevo, tlusté střevo). Celkem tedy autoři pracovali se šesti skupinami a u všech vyhodnocovali pouze dva výstupy – úhyn po operaci a rozvoj pooperační septické peritonitidy.

Do studie bylo zařazeno 197 psů, na kterých bylo provedeno 225 chirurgických zákroků. 45 pacientů mělo septickou peritonitidu už před zákrokem. U třetiny z nich byla zjištěna i po operaci a další třetina pacientů uhynula. U zbývajících 180

zákroků pacienti před operací peritonitidu neměli, ale u 11 z nich se rozvinula a 20 z nich uhynulo po zákroku.

Po pečlivém studiu všech okolností a po statistickém zpracování relevantních dat došli autoři k tomu, že společnými rizikovými faktory pro vznik septické peritonitidy jsou preoperační hypoproteinémie, především hypoalbuminémie, výskyt septické peritonitidy před zákrokem a hypotenze během zákroku. Kupodivu přítomnost cizího tělesa v GIT působila jako ochrana před vznikem peritonitidy. Původně se autoři domnívali, že je to dáno tím, že CT se vyskytují spíše u mladých a zdravých zvířat, ale statistická analýza ukázala, že věkový rozdíl u psů s CT a s jiným důvodem k chirurgii na GIT nebyly statisticky významné.

Při výskytu preoperační septické peritonitidy je samozřejmě dramaticky ovlivněno hojení chirurgické rány na střevě. V procesu hojení je velmi důležitá syntéza kolagenu, který zpevňuje ránu a zaceluje drobné defekty sutury, čímž zabrání úniku střevního obsahu do dutiny břišní. U hlodavců s probíhající peritonitidou dochází ke snížení pevnosti anastomózy v důsledku nižšího obsahu kolagenu v anastomóze ve srovnání s hlodavci bez peritonitidy. Snížený obsah kolagenu v ráně souvisí s redukcí tvorby nového kolagenu stejně jako se sníženou syntézou bílkovin, což může být důsledek nedostatku potřebných aminokyselin a energetických zásob. Následně vede septická peritonitida ke zvýšení hladin TNF-alfa (prozánětlivý cytokin), který opět snižuje tvorbu kolagenu alfa a mění růstový faktor beta, což je profibrotický cytokin. Nastává tak začarovaný kruh snižující množství kolagenu, a tím i pevnost anastomózy. Navíc může peritonitida stimulovat kolagenázy, a tím navodit destrukci už existujícího kolagenu. Ačkoli jiné studie nepotvrdily vztah hypoalbuminémie k riziku rozvoje peritonitidy, v humánní medicíně je to uznávaný rizikový faktor. Albumin sice není přímo nezbytný pro hojení ran, ale jde o marker zdravotního a nutričního stavu, udržuje onkotický tlak a váže proteiny a jiné substance, které pro hojení důležité jsou. Mezi další bílkoviny důležité pro hojení ran patří kolagen, proteiny akutní fáze (interleukiny, C-reaktivní protein, TNF a haptoglobin), inhibitory proteáz, ceruloplazmin a fibrinogen. Perioperační hypotenze se ukázala být dalším rizikovým faktorem, ačkoli nelze odlišit, jestli hypotenze během operace vznikla jako důsledek zdravotního problému, který následně vedl k rozvoji peritonitidy, nebo zda peritonitida byla důsledkem hypotenze, kvůli které mohlo dojít ke zhoršení perfuze rány a sníženému zásobení kyslíkem daných tkání. Tak i tak je však hypotenze během zákroku velmi nežádoucí a lékaři by se na její prevenci měli zaměřit.

V této studii autoři nerozlišovali typ zákroku (resekce a anastomóza versus enterotomie), ale jasně prokázali, že probíhající septická peritonitida, hypoproteinémie, hypoalbuminémie a hypotenze patří mezi rizikové faktory při chirurgii na GIT psů.

Grimes A. J., Schmiedt Ch. W., Cornell K. K., Radlinsky M. G. Identification of risk factors for septic peritonitis and failure to survive following gastrointestinal surgery in dogs. JAVMA 2011; 238: 486–494.

MVDr. Jana Leimerová

POKYNY PRO AUTORY ODBORNÝCH PŘÍSPĚVKŮ

Veterinářství jako průběžně vzdělávací odborný časopis přijímá a publikuje původní texty určené široké veterinární veřejnosti – především praktikujícím veterinárním lékařům, státnímu veterinárnímu dozoru, výzkumníkům, učitelům, studentům. Vybrané texty z jednotlivých čísel jsou uveřejňovány na internetové adrese www.vetweb.cz. Texty mají poskytnout rychlou a aktuální informaci v medicíně malých zvířat, koní, přežvýkavců, prasat, drůbeže, v hygieně potravin a všech tématech aplikované biologie.

Redakce přijímá příspěvky odpovídající odbornému profilu časopisu v češtině nebo slovenštině. Příspěvek musí být určen výhradně pro publikaci ve Veterinářství a musí být doplněn prohlášením, že nebyl zadán k uveřejnění v jiném časopise. Uveřejněná práce se stává majetkem vydavatele Veterinářství a její přetištění, jakož i její části nebo obrázku je možné jen se souhlasem vydavatele. Rukopis musí být imprimován všemi autory, včetně zplnomocnění prvního uvedeného autora k jednání s redakcí. Redakce netrvá na „imprimatur“ vedoucího pracoviště autora (autorů). Zasláné původní práce a přehledná sdělení jsou posouzeny členy redakce, zda odpovídají profilu časopisu a dokumentačním požadavkům, a poté předány k vyjádření oponentům. Na základě oponentských posudků rozhodne redakce, bude-li článek přijat do tisku v původním znění nebo odeslán autorovi zpět k doplnění či přepracování, případně nebude-li přijat. O výsledku rozhodnutí je autor vyrozuměn písemně, zpravidla do 1 – 2 měsíců po obdržení článku redakcí. Redakce si vyhrazuje právo provádět drobné stylistické úpravy a rukopis v případě nutnosti zkrátit. Redakčně zpracované texty se posílají před vytištěním autorům k autorské korektuře.

ZPRACOVÁNÍ RUKOPISU

Redakce vychází z formální stránky mezinárodně platných norem směřujících k unifikaci medicínských časopisů. Původní práce (včetně kazuistik) a přehledné články mají standardní členění: titulní strana, souhrn, vlastní text, seznam literatury a dokumentaci.

Titulní strana – obsahuje název práce, jména autorů a jejich imprimatur. Název práce musí být stručný a výstižný (max. 9 slov). Jména autora a spoluautorů prosíme uvést včetně titulů, vědeckých hodností a pracovišť. U prvního (hlavního) autora plnou kontaktní adresu, telefonické, faxové, e-mailové spojení včetně rodného čísla a bankovního spojení (č. ú., kód banky, specifický symbol, místo bankovní instituce). Za uveřejnění příspěvku v časopisu Veterinářství a na domovské internetové stránce uděluje redakce autorský honorář.

Souhrn – se uveřejňuje v češtině/slovenštině a v angličtině, v rozsahu do 15 řádků. Souhrn je důležitou součástí sdělení, proto je nezbytné, aby byl při zachované stručnosti co nejvýstižnější. Text souhrnu se graficky nečlení. Redakce zajišťuje jazykovou korekturu anglického souhrnu, případně překlad.

Vlastní text – příspěvek charakteru odborné práce by měl obsahovat úvod, materiál a metodiku, vlastní výsledky, diskusi a závěr. Kazuistika by měla zahrnovat anamnézu, vlastní klinická zjištění, doplňkové diagnostické metody a jejich výsledky, sumarizaci nálezu, diferenciální diagnostiku a diskusi, suspektní nebo konečnou diagnózu, terapii, prevenci, příp. prognózu. Použije-li autor v textu zkratky, musí příslušné výrazy poprvé použít v plném znění s následující zkratkou uvedenou v závorce.

Seznam literatury – odkazy na literaturu se uvádějí za citovanou částí textu, a to pouze uvedením pořadového čísla v horním indexu podle seznamu literatury. Pokud je citováno více autorů, mezi jednotlivými čísly se dělá čárka, příp. pomlčka bez mezer. Seznam literatury se sestavuje nikoli podle abecedy, ale v chronologickém pořadí podle toho, který autor je citován jako první, druhý atd.

Formální úprava seznamu literatury se řídí následujícími pravidly: po uvedení příjmení čárka, po iniciálách křestních jmen autorů tečka, mezi jednotlivými autory se píše čárka; potom se píše plný název citované práce v jazyce originálu, název časopisu, rok vydání, ročník (číslo), strany citované práce. U monografií se navíc uvádí místo vydání, nakladatel, rok vydání a celkový počet stran. Používání písma, mezer, čárek, teček a středníků je patrné na uvedených příkladech. Latinské zoologické a botanické názvy se uvádějí kurzívou. Pokud je autorů šest a méně, uvádějí se v citaci všichni autoři. Pokud je jich více než šest, uvedou se první tři a následně et al./a kol. Při úpravě citací jednotlivých typů dokumentů se řídíte následujícími příklady:

Článek v časopise

Pepler, D., Oeetle, E. E. *Trichomonas gallinae* in wild raptors on the Cape Peninsula. *S Afr J Wildl Res* 1997;22:87-88.

Monografie

Grygar, I., Kudláč, E. *Ultrasonografie ve veterinárním porodnictví a gynekologii*. Hlučín; Slezan Hlučín, 1997:247.

Kapitola z monografie

Pokras, M. A., Wheeldon, E. B., Sedgwick, C. J. *Trichomoniasis in owls: Case report on a number of clinic cases and a survey of the literature*. In: Redig, P. T. *Raport biomedicine*. Minneapolis; University of Minnesota Press, 1993:88-91.

Článek ve sborníku

Youn, L. S. *Gram-negative sepsis*. In: *Proceedings of the 3rd Annual Meeting of the International Society for Clinical Microbiology*. Toronto; International Society for Clinical Microbiology, 1964:124-126.

Dokumentace – práci lze doplnit tabulkami, grafy, schémata a obrázky. Redakce přijímá fotografie (minimální velikost 9 x 13 cm), diapozitivy, rentgenogramy, sonogramy, CT snímky a dokumentační materiály z ostatních zobrazovacích technik v kvalitě vhodné pro tisk. Perokresby by měly být nejméně v měřítku 1 : 1, kreslené tuší nebo tenkým černým fixem. Dokumentační materiál musí být popsán a očíslován v souladu s popisem dokumentace v textu. Tabulky, grafy, schémata a popis k obrázkům uvádějte na konci článku za oddílem literatury a adresou autora. Šipky, obrysové čáry nebo popis zobrazení je vhodné udělat na kopii schématu, perokresby, fotografie, rentgenogramu apod. V tisku se originál graficky upraví podle této kopie. U rentgenogramů lze označit důležité místo papírovou samolepkou a nutné je vyznačit orientaci (pravá a levá strana, horní a dolní okraj).

TECHNICKÉ POŽADAVKY

Rukopisy zasílejte na adresu redakce v jednom vyhotovení a e-mailem. Originální dokumentační materiály Vám budou vráceny. Rozsah článku (včetně literatury, bez příloh) by neměl překročit 8 stran v programu Word (nastavení – okraje stránky L, P, H, S 2,5, písmo Times New Roman, velikost písma 12, řádkování 1,5).

Elektronicky zpracované obrázky zasílejte ve formátu TIF, EPS, JPG v rozlišení 300 dpi. Grafické zpracování dodaných materiálů pro tisk zajišťuje grafické studio vydavatele.

Příspěvky zasílejte na adresu:

Redakce časopisu Veterinářství

Mášova 2

602 00 Brno

e-mail: veterinarstvi@agroweb.cz

Tel.: 541 218 705, 541 218 702, 541 213 551

Fax: 541 213 551

Juvenilný a geriatrický pacient

22. - 24. 4. 2016, Hotel Senec, Slovensko

Pripravili sme pre vás netradičný model prednášok, kedy budú štyria špecialisti rozoberať problémy juvenilných a geriatrických pacientov spoločenských zvierat. Sústredia sa na najčastejšie sa vyskytujúce patológie spomínaných vekových kategórií a ich riešenie.

V piatok si môžete na Predkongrese SPDD preveriť svoju schopnosť „čítať“ röntgenogramy končatín psa a mačky, ktoré si pre vás pripravili lektori podujatia. Vynechajú dyspláziu lakťa a bedrových kĺbov a na rad prídu fraktúry, vývojové anomálie a chronické degeneratívne zmeny kostí a kĺbov apendikulárneho skeletu.

Tento rok žiadne oficiality. Užite si príjemný večer na terase Hotela Senec so špecialitami na grile, zabávajte sa s priateľmi a využite prítomnosť našich prednášajúcich na debaty nielen pracovné.

Prof. MVDr. Alexandra Trbolová, PhD.
(oftalmológia)

MVDr. Viktor Paluš, DipECVDI, MRCVS
(neuroológia)

MVDr. Jan Beránek
(chirurgia, ortopédia)

MVDr. Marta Schmidhalter - Pekárková, DipECVDI
(zobrazovacia diagnostika)

Kongresové registračné poplatky (on-line registrácia do 17. apríla 2016) (všetky sumy sú uvedené v eurách a obsahujú DPH 20 %)	Predkongresový deň SPDD Interpretácia RTG apendikulárneho skeletu piatok, 22. 4. 2016	Interná medicína 2016 Juvenilný a geriatrický pacient sobota a nedeľa, 23. - 24. 4. 2016	Veterinárne sestry (vložené nezahŕňa sobotný obed) sobota, 23. 4. 2016
Autori posterov majú registračný poplatok znížený o 30 % až po schválení posteru.		Registráciou, resp. platbou na mieste sa vložné zvyšuje o 25 €!	
Doktor – člen SAVLMZ (ČAVLMZ)	89 € (člen SPDD 30 €)	95 €	0 € – ak sa účastní s doktorom - členom SAVLMZ (platí pre jednu sestru)
Doktor – nečlen	112 €	140 €	–
Študent – člen SAVLMZ	20 €	40 €	–
Študent – nečlen	20 €	60 €	–
Veterinárna sestra – zamestnávateľ je člen SAVLMZ	–	–	20 € – ak sa účastní bez doktora, príp. viac ako jedna
Veterinárna sestra – zamestnávateľ nečlen	–	–	25 €

Možnosť platby CardPay
– kreditnou kartou
Odrátanie 20 % DPH z vložného pre
zahraničných platcov DPH

senec.savlmz.sk

KONGESTIVNÍ SRDEČNÍ SELHÁNÍ ZŮSTÁVÁ VÝZVOU
UPCARD® VÁM USNADNÍ ŽIVOT

ZACHRAŇUJE PSY PŘED ZAVODNĚNÍM

NOVINKA

UpCard[®]
Torasemid

PRVNÍ OCHUCENÉ VETERINÁRNÍ DIURETIKUM S PODÁVÁNÍM POUZE JEDNOU DENNĚ!

Komfort pacienta a majitele jsou klíčem k úspěšné léčbě, v kardiologii to platí především. UpCard je první veterinární diuretikum obsahující torasemid, které bylo speciálně vyvinuto pro psy. Jedná se o skutečnou inovaci v léčbě kongestivního srdečního selhání psů.

- Podávání pouze jednou denně
- Ochucené tablety s příchutí slaniny
- Rychlý & viditelný účinek

Vétoquinol s.r.o., Zámečnická 411, 288 02 Nymburk,
vetoquinol@vetoquinol.cz, www.vetoquinol.cz

vetoquinol
ACHIEVE MORE TOGETHER